

รายงานการวิจัย
เรื่อง
ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก
กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โดย
นางสาวสิบพร คุปตารักษ์

รายงานการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการได้รับทุนรางวัลคันทวีในงานวิทยากรงานวิจัย
ส่งเสริมการเขียนเอกสารวิชาการของบุคลากรสายสนับสนุน สำนักวิจัย
ประจำปี 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท 2) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท 3) เพื่อสำรวจระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาเอก โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 295 คน และนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 69 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การใช้ค่า Chi-Square อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อใช้ในการหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผลการศึกษาระดับปริญญาโท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-30 ปี ระดับรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน มีรายได้ระหว่าง 40,001-50,000 บาท ผู้ตอบแบบสอบถามที่สุดอยู่ขณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาภาคปกติ และส่วนใหญ่ไม่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน

ผลการศึกษาระดับปริญญาเอก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ระดับรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน มีรายได้ระหว่าง 40,001-50,000 บาท ผู้ตอบแบบสอบถามที่สุดอยู่ขณะการจัดการการท่องเที่ยว ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และส่วนใหญ่ไม่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน

ผลการศึกษาด้านเหตุผลในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดไม่ระบุเหตุผล รองลงมาได้แก่ ต้องการพัฒนาความรู้ และเป็นสถาบันที่มีคุณภาพ สำหรับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเห็นว่าควรมีค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรน้อยกว่า 300,000 บาท

ผลการศึกษาด้านเหตุผลในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเห็นว่าเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง สำหรับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเห็นว่า ควรมีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 500,001- 600,000 บาท

ผลการศึกษาปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกของนักศึกษาระดับปริญญาโทในภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปปัจจัยแต่ละด้าน เรียงลำดับ ได้ดังนี้ ด้านอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 4.44) ด้านตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.27) ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.26) ด้านสถาบัน (ค่าเฉลี่ย 4.20) ด้านค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.99) และด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.73)

ผลการศึกษาปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ของนักศึกษาระดับปริญญาเอกในภาพรวม อยู่ในระดับมากในทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุป ปัจจัยแต่ละด้าน เรียงลำดับ ได้ดังนี้ ด้านอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 4.65) ด้านตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.44) ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.31) ด้านสถาบัน (ค่าเฉลี่ย 4.26) ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.80) และด้านค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.74)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มี 2 ปัจจัย คือ 1) หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก และ 2) ปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม และเมื่อ พิจารณารายด้านพบว่า อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญา เอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ คือ

1) ควรเน้นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของอาจารย์ ความรู้/ความสามารถ/ตำแหน่งทาง วิชาการ/ผลงานวิชาการ ในรูปแบบการให้บริการทางวิชาการไปยังเครือข่ายมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น มีการ ประสานงานกับมหาวิทยาลัยที่เป็นเครือข่าย เพื่อจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเชิงวิชาการ ในรูปแบบการสอน หรือการอบรมให้กับอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเครือข่าย เพื่อเป็นการสร้าง ต้นแบบแรงจูงใจให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในการเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก หรือเน้นการบริการวิชาการไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ วิสาหกิจ หน่วยงาน CSR และหน่วยงานเอกชน เป็นต้น ในการอบรมให้ความรู้แก่บุคคลผู้สนใจทั่วไป เป็นการสร้างต้นแบบแรงจูงใจให้กับผู้ปกครองของบุตร หลานที่สนใจศึกษาต่อ และผู้ต้องการศึกษาต่อนอกเวลาราชการ

2) ควรมีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่มีต่อการได้งานทำ โดยมีการสำรวจผู้ใช้ บัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ นักวิชาการด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีการสัมมนาแสดงความ คิดเห็นด้านหลักสูตร มีการวิพากษ์หลักสูตรร่วมกัน ระหว่างนักวิชาการ อาจารย์ ศิษย์เก่าและนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ปรับโครงสร้าง รายวิชา ให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของสังคมในสถานการณ์ปัจจุบัน

3) ควรกำหนดเอกลักษณ์ จุดเด่น ของหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อนำมา กำหนดเป็นสาระสำคัญในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาบนพื้นฐานของหลักสูตร มีการกำหนดวิสัยทัศน์ แผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ

4) สถาบันจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้ในการผลิตมหาบัณฑิต เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตทั้งอุตสาหกรรมและการบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับ ท้องถิ่นและชุมชน

5) ควรมีการแนะนำกลุ่มนักศึกษาที่กำลังจะจบปริญญาตรี โดยการนำจุดเด่นในเรื่องอาจารย์ที่มี ประสบการณ์และมีความรู้ในคุณวุฒิมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น

6) ควรมีจัดระบบการจัดการด้านการประชาสัมพันธ์โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ทั้ง Social Media โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และการออก Road Show ตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เน้นการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ให้มากขึ้น

7) ควรเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ เกี่ยวกับการสนับสนุนในเรื่องทุนการศึกษาต่อ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และอาจส่งผลถึงการสร้างเสริมงานวิชาการที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งจะเกิดผลดีต่อสังคมโดยภาพรวม

8) ควรมีการสร้างเครือข่ายมหาบัณฑิต/ดุสิตบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมที่มีการพบปะกันระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันให้มากขึ้น และประชาสัมพันธ์ข้อมูลศิษย์เก่าที่ทำชื่อเสียงให้สถาบันผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างกว้างขวาง

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท 2) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท และ 3) สสำรวจระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง การบริหารงานการศึกษาของหลักสูตร ให้เกิดประสิทธิภาพแก่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ วชิรขจร ที่ปรึกษาโครงการ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ อีกทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถนำมาพัฒนาแก้ไขงานวิจัยนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบพระคุณนักวิชาการศึกษาทุกคณะที่ให้ความช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถาม รวมถึงขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำ คอยเป็นกำลังใจ และปรารถนาดีต่อผู้วิจัยทุกคน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร บุคลากร และผู้สนใจทั่วไป ในการพัฒนา ปรับปรุง การบริหารงานการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานยิ่งขึ้นต่อไป

สิบพร คุปตารักษ์

ธันวาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 คำนิยามปฏิบัติการ	3
บทที่ 2 การทบทวนแนวคิดและวรรณกรรม	5
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ	5
2.1.1 ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow	5
2.1.2 ทฤษฎีความต้องการตามแนวคิดของ Murray	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ	8
2.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ	8
2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	9
2.3 ประวัติและพัฒนาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	11
2.3.1 วิสัยทัศน์	12
2.3.2 พันธกิจ	12
2.4 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
2.4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ	12
2.4.2 ปัจจัยด้านอาจารย์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ	14
2.4.3 ปัจจัยด้านหลักสูตรกับการตัดสินใจศึกษาต่อ	15
2.4.4 ปัจจัยด้านสภาพลักษณะและสภาพแวดล้อมกับการตัดสินใจศึกษาต่อ	16
2.4.5 ปัจจัยด้านความก้าวหน้าในอาชีพกับการตัดสินใจศึกษาต่อ	17
2.4.6 ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายกับการตัดสินใจศึกษาต่อ	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	ระเบียบวิธีวิจัย
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
3.2	วิธีการเก็บข้อมูล
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3.4	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
บทที่ 4	ผลการศึกษา
4.1	ผลการศึกษาระดับปริญญาโท
4.1.1	ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท
4.1.2	ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก
4.1.3	ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก
4.1.4	ผลการทดสอบค่าสถิติเพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก
4.2	ผลการศึกษาระดับปริญญาเอก
4.2.1	ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาเอก
4.2.2	ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก
บทที่ 5	สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ
5.1	สรุปผลการศึกษา
5.2	ผลการสำรวจเหตุผลและค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
5.3	ผลการสำรวจภาพรวมของปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก
5.4	ผลการสำรวจสมมติฐานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท
5.5	ข้อเสนอแนะ
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	63
ประวัติผู้วิจัย	72

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงจำนวนประชากร	21
4.1	แสดงค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท	27
4.2	แสดงค่าร้อยละความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	29
4.3	แสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	29
4.4	แสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	30
4.5	แสดงค่าร้อยละคณะและหลักสูตรที่คาดว่าจะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก	31
4.6	แสดงค่าร้อยละค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก	32
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกรายด้าน และรายชื่อ	33
4.8	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	35
4.9	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	35
4.10	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่กำลังศึกษากับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	36
4.11	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทนักศึกษาับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	37
4.12	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษากับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	37
4.13	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	38
4.14	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวเองกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.15	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาจารย์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	40
4.16	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตรกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	41
4.17	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถาบันกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	41
4.18	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	42
4.19	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของครอบครัวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	42
4.20	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแวดล้อมสนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	43
4.21	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	44
4.22	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมมากขึ้นต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	44
4.23	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างเครือข่ายต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	45
4.24	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัยต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	45
4.25	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	46
4.26	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	47
4.27	ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.28	แสดงค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาเอก	48
4.29	ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษาในปัจจุบัน	49
4.30	แสดงค่าร้อยละเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	50
4.31	แสดงค่าร้อยละค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอก	51
4.32	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกรายด้าน และรายชื่อ	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม จำเป็นต้องอาศัยมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญ การศึกษาถือเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ประเทศใดก็ตาม ถ้ามีคนที่มีความรู้ของประเทศนั้นย่อมพัฒนาได้ก้าวไกลกว่าประเทศอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ (กัญนิภา พราหมณ์ พิทักษ์, 2542: 1) ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่คนต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น การเรียนรู้ต้องมีการคิด ตั้งรับ และปรับตัว เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาและสถานการณ์ใหม่ ๆ ตลอดจนการเรียนรู้แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสมกับเงื่อนไขและบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้ที่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกส่วนใหญ่ล้วนต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ที่มีความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ การศึกษาในระดับปริญญาเอกถือว่า มีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าไปในทิศทางที่เหมาะสม

การศึกษาถึงสาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ความมีชื่อเสียงของสถาบัน ทางด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เหตุผลส่วนตัว เช่น เข้าศึกษาต่อเพราะอยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ นักศึกษาบางคนอาจเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุน หรือได้รับคำชี้แนะจากเพื่อน ครูอาจารย์ เป็นต้น (รังสรรค์ แสงสุข และคณะ, 2544) การตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญของผู้เรียนที่จะต้องพิจารณาไตร่ตรองอย่างสมเหตุสมผล มีการตัดสินใจที่รอบคอบ คำนึงถึงผลดีผลเสีย ถ้าผู้เรียนคนใดสามารถเลือกศึกษาต่อได้เหมาะสมกับความถนัดของตนเอง ก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิต การตัดสินใจจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่บุคคลไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และปัญหาที่พบ คือ การตัดสินใจส่วนใหญ่มักมีความซับซ้อน (วิฑูรย์ ต้นศิริมงคล, 2542)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ถือกำเนิดจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ มีแนวทางการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพในทุกพันธกิจ ตั้งแต่การพัฒนาคุณภาพหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของประเทศ การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งทุกพันธกิจสถาบันได้มีการพัฒนาปรับปรุงระบบและกระบวนการในการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายสภาสถาบัน ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ของสถาบันอย่างต่อเนื่อง โดยมีวิสัยทัศน์ มุ่งเน้นสถาบันแห่งชาติที่สร้างผู้นำและองค์ความรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงในระดับสากล สร้างงานบริการวิชาการที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ

ปัจจุบันสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้เปิดหลักสูตรปริญญาเอก 14 หลักสูตร ซึ่งทุกหลักสูตรได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ได้แก่ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา (นานาชาติ)

คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (นานาชาติ) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ หลักสูตรปรัชญาดุษฎี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (นานาชาติ) คณะสถิติประยุกต์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ (นานาชาติ) และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ (นานาชาติ) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพัฒนาสังคม คณะภาษาและการสื่อสาร หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร (นานาชาติ) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และองค์การ (นานาชาติ) คณะนิติศาสตร์ หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะการจัดการการท่องเที่ยว หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมจัดการ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์และนวัตกรรม คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม วิทยาลัยนานาชาติ หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

จากสถานการณ์ปัจจุบันพบว่า มีสถาบันการศึกษาต่างๆ เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการแข่งขันในระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น จึงส่งผลให้จำนวนนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีจำนวนลดลง และไม่เป็นที่ไปตามแผนและเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยผลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสารสนเทศให้กับหน่วยงานได้ทราบแนวทางการวางแผนนโยบายการรับนักศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาอาจารย์ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้จำนวนผู้สมัครเรียนเพิ่มขึ้น และเกิดประโยชน์ต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท

1.2.3 เพื่อสำรวจระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาเอก

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตที่ใช้ในการศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ปัจจัยด้านการศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ครอบคลุมเนื้อหา 6 ด้าน คือ 1) ตนเอง 2) ด้านอาจารย์ 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านสถาบัน 5) ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม 6) ด้านค่าใช้จ่าย

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคปกติ และภาคพิเศษที่กำลังเรียนในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,156 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 297 คน และ 2) นักศึกษาระดับปริญญาเอกที่กำลังเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 105 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 83 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตรภาษาไทยเท่านั้น

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลา

ช่วงระยะเวลาที่ใช้ศึกษาอยู่ระหว่าง เดือน สิงหาคม 2559 – พฤศจิกายน 2559

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบถึงความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท

1.4.2 ทราบถึงปัจจัยด้านการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท

1.4.3 ทราบถึงระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิต-พัฒนบริหารศาสตร์

1.4.4 ได้ข้อมูลในการนำไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง การบริหารงานการศึกษาของหลักสูตร ให้เกิดประสิทธิภาพแก่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.5 คำนียามปฏิบัติกร

1.5.1 การศึกษา หมายถึง เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลให้เป็นไปในแนวทางที่พึงปรารถนา การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เป็นไปอย่างจงใจ มีการกำหนด จุดมุ่งหมายและดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการเหมาะสมและผ่านสถาบันทางสังคม ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ด้านการศึกษา

1.5.2 นักศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท ภาคปกติ และภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2559 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.5.3 นักศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาเอก ปีการศึกษา 2559 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

1.5.4 ปัจจัยด้านการศึกษามีผลกับการตัดสินใจศึกษาต่อ หมายถึง สิ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษาในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาเอก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหลักใน 7 ด้าน ดังนี้

1.5.4.1 ด้านตนเอง หมายถึง ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ เล็งเห็นคุณค่า ความสำคัญของการศึกษา ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา ต้องการความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ต้องการเพิ่มความรู้และทักษะในการวิจัย ต้องการนำความรู้ไปพัฒนาหน่วยงานหรือชุมชน

1.5.4.2 ด้านอาจารย์ หมายถึง อาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษา อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการสูง อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ งานวิจัยของอาจารย์มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ

1.5.4.3 ด้านหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน หลักสูตรสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง หลักสูตรมีความทันสมัยและผสมผสานวิชาการใหม่ ๆ หลักสูตรมีความหลากหลาย หลักสูตรที่เรียนตรงกับสาขาที่จบการศึกษา

1.5.4.4 ด้านสถาบัน หมายถึง เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย การเดินทางไป-มาสะดวก ที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย มีกิจกรรมนอกหลักสูตร ศิษย์เก่าได้รับความสำเร็จและมีชื่อเสียง

1.5.4.5 ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม หมายถึง ทำตามความคาดหวังของครอบครัว การเรียนในระดับสูงเป็นที่ยอมรับของสังคม มีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมมากขึ้น มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างเครือข่าย อาจารย์ที่สอนแนะนำให้ศึกษาต่อ

1.5.4.6 ด้านค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายมีความเหมาะสมไม่สูงเกินไป มีทุนการศึกษา รองรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มีทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ ค่าครองชีพในชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่มีความเหมาะสม

บทที่ 2

การทบทวนแนวคิดและวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผู้วิจัยมีการทบทวนแนวคิดและวรรณกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ
- 2.3 ประวัติและพัฒนาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 2.4 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อ

2.1.1 ทฤษฎีลำดับความต้องการของ Maslow

Maslow เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มมนุษยนิยม ซึ่งนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เกิดมาดีและพร้อมที่จะทำสิ่งดี ถ้าความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอ ซึ่งความต้องการมนุษย์ มีมากมายหลายอย่างด้วยกัน เขาได้นำความต้องการเหล่านั้นมาจัดเรียงเป็นลำดับจากขั้นต่ำไปขั้นสูงสุด เป็น 5 ขั้นด้วยกัน

ขั้นที่ 1 ความต้องการด้านร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม อากาศ การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ต้องการขจัดความเจ็บป่วย และต้องการรักษาความสมดุลของร่างกาย ทุกคนต้องการสิ่งเหล่านี้เหมือนกัน อาจแตกต่างกันเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเพศ วัย และสถานการณ์ ฯลฯ ความต้องการปัจจัย 4 ดังกล่าวข้างต้น หากเพียงพอแล้ว มนุษย์จะพัฒนาในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (safety needs) เมื่อได้รับความพึงพอใจทางด้านร่างกายแล้ว มนุษย์จะพัฒนาไปสู่ขั้นที่สองคือ ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย สิ่ง que แสดงถึงความต้องการขั้นนี้คือการที่มนุษย์ชอบอยู่อย่างสงบ มีระเบียบวินัย ไม่รุกรานผู้อื่น ความต้องการระดับนี้อาจแยกย่อยได้ดังนี้ ความมั่นคงในครอบครัว การมีบ้านแข็งแรงปลอดภัย มีความรักใคร่ปรองดองกัน in ครอบครัว ความมั่นคงปลอดภัยในอาชีพ มีรายได้ยุติธรรม ไม่ถูกไล่ออก งานไม่เสี่ยงอันตราย ผู้บังคับบัญชาที่มีความยุติธรรม ฯลฯ มีหลักประกันชีวิต เช่น มีผู้ดูแลเอาใจใส่ยามชรา ยามเจ็บไข้

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (belongingness and love need) ความต้องการมีเพื่อน ความต้องการการยอมรับจากกลุ่ม ต้องการแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม ต้องการรักคนอื่นและได้รับความรักจากคนอื่น ต้องการความรู้สึกว่าสังคมเป็นของตน

ขั้นที่ 4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความภาคภูมิใจ (self-esteem need) ได้แก่ ต้องการยอมรับความคิดเห็นหรือข้อเสนอ ต้องการเกียรติยศชื่อเสียงจากสังคม ต้องการนับถือตนเอง มีความมั่นใจตนเอง ไม่ต้องพึ่งผู้อื่น ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น ต้องการความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกตนเองมีคุณค่า

ขั้นที่ 5 ความต้องการตระหนักในตนเอง (self-actualization need) ได้แก่ ต้องการรู้จักตนเอง ยอมรับตนเอง เปิดใจรับฟังคำวิจารณ์โดยไม่โกรธ ต้องการรู้จักแก้ไขตนเองในส่วนที่ยังบกพร่อง ต้องการพัฒนาตนเอง พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับตนเอง ต้องการค้นพบความจริง พร้อมทั้งจะเปิดเผยตนเองโดยไม่มีเกรงกลัว ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง

ดังนั้นแนวคิดตามทฤษฎีของมาสโลว์ จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม บุคคลที่พัฒนาถึงขั้นตระหนักในตนเอง (self-actualization) เป็นบุคคลที่มีจริยธรรม มีวินัยในตนเอง และมีบุคลิกภาพประชาธิปไตย นอกจากนี้จะขึ้นกับสภาพทางกายแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความรู้สึกพอดีด้วย

2.1.2 ทฤษฎีความต้องการตามแนวความคิดของ Murray

ทฤษฎีความต้องการตามแนวความคิดของ Murray กล่าวว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลได้สร้างขึ้น ก่อให้เกิดความรู้สึกขาดซึ่ง ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้ง อาจเกิดความต้องการเนื่องจากสภาพสังคมก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจาก สภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของ Murray สามารถสรุปได้ ดังนี้ (โยธิน ศันสนยุทธ, 2530: 36)

1) ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกความก้าวร้าว (Need for Aggression) ความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะต่อสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกาย หรือฆ่าฟันกัน เช่น การพุดจากระทบกระแทกกับบุคคลที่ไม่ชอบกัน หรือมี ปัญหากัน เป็นต้น

2) ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) ความต้องการที่จะเอาชนะนี้เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้นมา เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเพื่อเอาชนะคำ สบประมาทจนประสบความสำเร็จเป็นต้น

3) ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) ความต้องการชนิดนี้เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตายเพื่อประท้วงระบบการปกครอง พันท่ายนรสิงห์ไม่ยอมรับภัยโทษ ต้องการจะรับโทษตามกฎหมาย เป็นต้น

4) ความต้องการที่จะป้องกันตนเอง (Need for Defendant) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเอง จากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ เช่น ให้เหตุผลว่าสอบตกเพราะครูสอนไม่ดี ครู อาจารย์ที่ไม่มีวิญญูณครู ขี้เกียจอบรมสั่งสอนศิษย์ หรือประเภท “รำไม่ดีโทษปี่โทษกลอง”

5) ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) ความต้องการชนิดนี้เป็นความต้องการที่ปรารถนาจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6) ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ ความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จจากการศึกษาพบว่า เพศชายจะมีระดับความต้องการความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง

7) ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต้องการเอาอกเอาใจ มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8) ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียดมีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน เช่น มีการพักผ่อนหย่อนใจมีส่วนร่วมในเกมกีฬา เป็นต้น

9) ความต้องการแยกตนเองออกจากผู้อื่น (Need for Rejection) บุคคลมักจะมีอารมณ์ปรารถนาในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินดีร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น ไม่สนใจผู้อื่น

10) ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succorance) ความต้องการประเพณีนี้จะเป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสนใจ เห็นอกเห็นใจ มีความสงสารในตนเอง ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแล ให้คำแนะนำดูแลจากบุคคลอื่นนั่นเอง

11) ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurture) เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมในการทำกิจกรรมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

12) ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตนเอง เช่น เล่าเรื่องตลกขบขัน ให้บุคคลอื่นฟังเพื่อบุคคลอื่นจะเกิดความประทับใจในตนเอง เป็นต้น

13) ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นมีการกระทำตามคำสั่งหรือความคิด ความต้องการของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14) ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้ที่อาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชื่นในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือกับบุคคลดังกล่าวด้วยความยินดี

15) ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance of Inferiority) ความต้องการจะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอายทั้งหลาย ต้องการหลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความละอายใจ รู้สึกอับอายล้มเหลว พ่ายแพ้

16) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) ความต้องการนี้เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

17) ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่มกฎเกณฑ์เพราะกลัวถูกลงโทษ

18) ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการที่จะจัดสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีต งดงาม

19) ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ เช่น การไม่ยอมขโมย แม้ว่าตนเองจะหิว หรือไม่ยอมทำความผิด ไม่คดโกงผู้ใดเพื่อชื่อเสียงวงศ์ตระกูล เป็นต้น

20) ความต้องการให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการที่อยากจะเด่น น่าสมั้ย ไม่เหมือนใคร

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

2.2.1 ความหมายของการตัดสินใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ” (Decision) แตกต่างกันไป ดังนี้

แสวง รัตนมงคลมาศ (2537: 73) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกบนทางเลือกที่มีหลายทาง และต้องมีเหตุผลประกอบการพิจารณา โดยใช้ข้อมูลตัวเลขมาพิจารณาตัดสินใจด้วย และยังต้องมีจุดมุ่งหมาย ด้วยว่าการตัดสินใจนั้นกระทำไปเพื่ออะไร สอดคล้องกับความเห็นของโกวิท กังสนันท์ (2529: 3) กล่าวว่า การตัดสินใจสะท้อนให้เห็นสถานะที่ผู้ตัดสินใจมีตัวเลือกหลาย ๆ ตัว และเขาจะต้องเปรียบเทียบผลที่เกิดจากตัวเลือกต่าง ๆ ก่อนที่จะตัดสินใจเพื่อเลือกตัวเลือกตัวใดตัวเลือกหนึ่ง เพื่อนำไปลงมือปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์บางอย่างที่ต้องการ ซึ่ง สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 36) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกปฏิบัติซึ่งมีหลายทางเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยสอดคล้องกับ สมทรัพย์ อติชาติบุตร (2541: 19) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการทางเลือกที่ดีที่สุดจากหลายๆ ทางเลือกก่อนที่จะนำทางเลือกนั้นไปปฏิบัติ โดยใช้หลักเหตุผลจากทางเลือกหรือข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ส่วนการตัดสินใจเลือกอาชีพนั้น เป็นกระบวนการที่บุคคลได้พิจารณาไตร่ตรองจากข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่ และเลือกแนวทางที่ตนเองต้องการ เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตนเองตั้งใจและเกิดความพอใจสูงสุดในอาชีพนั้น นอกจากนี้ ยังมีความเห็นของนักวิชาการจากต่างประเทศ Patterson (1980) ได้ให้ความหมาย การตัดสินใจ เป็นการที่บุคคลเข้าไปสู่การเสี่ยง โดยมีการรวบรวมและประเมินข้อมูลจากทางเลือกหลายทาง และมีสิ่งประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจเลือก Harrison (1981 : 3) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการตัดสินใจ คือ เป็นกระบวนการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือก หรือตัวเลือกที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย การคาดคะเนผลที่เกิดจากทางเลือกในการปฏิบัติ ที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายให้ได้มากที่สุด

ซึ่งสามารถสรุปความหมายของการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลายทางเลือก โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับทางเลือกอื่น ๆ เมื่อประเมินแล้ว จึงเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้

2.2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

Reeder (1971 : 2) ได้รวบรวมทฤษฎีทางสังคมวิทยา เพื่ออธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ โดยทั่วไปรูปแบบ (Model) ทางด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของมนุษย์นั้น นักสังคมวิทยามักจะมองในแง่ของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (Socio-economic Status) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกในการตัดสินใจ แต่ Reeder เชื่อว่า ปัจจัยภายนอกจริง ๆ แล้วไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจ ซึ่งการอยู่ในรูปของความเชื่อและไม่เชื่อทำให้บุคคลตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรม ดังนั้น บุคคลอาจจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกัน แต่เหตุผลที่ทำให้เกิดการตัดสินใจแตกต่างกัน โดย Reeder ได้อธิบายเหตุผลในการตัดสินใจของมนุษย์ว่าเกิดจากปัจจัยดังนี้

1) เป้าหมาย (Goal) ผู้กระทำจะกำหนดเป้าหมายไว้ก่อนล่วงหน้า และพยายามกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น

2) ความเชื่อ (Belief) เกิดจากความคิด ความรู้ ทำให้เกิดความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลและพฤติกรรมทางสังคม

3) ค่านิยม (Value) ค่านิยมเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่มีลักษณะถาวร โดยเชื่อว่าวิธีปฏิบัติบางอย่าง เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดี เห็นชอบ สมควรจะยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น

4) นิสัยและธรรมเนียม (Habits and Customs) คือแบบอย่างที่ยังคงกำหนดไว้แล้วสืบต่อมาด้วยประเพณี

5) การคาดหวัง (Expectation) คือ ทำที่ของบุคคลอื่นที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัว โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

6) ข้อผูกพัน (Commitments) คือ สิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาถูกผูกมัดที่ต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ

7) การบังคับ (Force) เป็นตัวกระตุ้นให้ตัดสินใจได้เร็วขึ้น เนื่องจากบางครั้งผู้กระทำอาจไม่แน่ใจว่าจะตัดสินใจดีหรือไม่

8) โอกาส (Opportunity) เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ

9) ความสามารถ (Ability) การที่ผู้กระทำรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องนั้น ๆ

10) การสนับสนุน (Support) คือสิ่งที่ผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับหรือคิดว่าจะได้รับจากคนอื่น ๆ

นอกจากนี้ ยังมีทฤษฎีการตัดสินใจของ (Gellatt's decision making theory) Gellatt (1987 อ้างถึงใน ทิพย์มาศย์ พิมลศักดิ์. 2539) ถือว่า ทฤษฎีนี้แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจ โดยเริ่มจาก 1) จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ และเมื่อบุคคลมีความประสงค์ที่ต้องการจะตัดสินใจ 2) ข้อสนเทศ บุคคลนั้นก็ประสงค์จะได้รับข้อสนเทศ โดยเขาจะรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการตัดสินใจของเขา ต่อจากนั้นบุคคลจะพิจารณาข้อมูลที่ได้รับ และพยายามนำมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการเลือก 3) พิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก โดยค้นหาความเป็นไปได้ทั้งหมดก่อน จากนั้นเรียงลำดับความเป็นไปได้ในแต่ละทางเลือก โดยการทำนายผลความน่าจะเป็นจริงของแต่ละลำดับ 4) ค่านิยม บุคคลจะพิจารณาถึงผลที่พึงปรารถนาของเขาเปรียบเทียบกับลำดับขั้นของค่านิยม เช่น ถ้าเขาเลือกวิชาชีพนี้อาจต้องการเงินเดือนมาก หรือคาดได้ว่าเขาสามารถเรียนจบในสาขาวิชานี้ได้ และจะได้มีโอกาสศึกษาต่อ 5) การประเมินผลและการเลือกตัดสินใจ โดยประเมินความเหมาะสมและเลือกตัดสินใจ

แนวความคิดเห็นของอูมาพร เพิ่มพูน (2548: 11-13) กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้หลักเหตุผลเป็นลักษณะของการหาทางออกที่ดีที่สุดเป็นพื้นฐาน ขั้นตอนในการตัดสินใจโดยถือแนวพิจารณาการแก้ปัญหา เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาโดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Data Collection) เนื่องจากว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีสาเหตุการเสาะหาข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหา คือการเสาะหาสิ่งที่เป็นสาเหตุนั้น เพื่อมาเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจจะต้องกระทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งในแง่ของการเก็บรวบรวมข้อมูล (Collective) และในแง่การวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการวิจัย 2) ขั้นตอนการกำหนดทางเลือก (Formulating Alternative) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการตัดสินใจเป็นการพยายามจะครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหาได้ในหลาย ๆ วิธีต้องกำหนดให้ได้ในรูปธรรมหลักข้อเท็จจริงหลัก (Main Fact) เป็นอย่างไรบ้าง และในทางปฏิบัติต้องสร้างแก (Scenario) ขึ้น มาก่อนว่าเรื่องนี้มีทางเลือกอะไรบ้าง ในทางเลือกนั้น ๆ มีข้อเท็จจริงรูปธรรมหลัก ๆ อะไรบ้าง 3) ขั้นตอนการวิเคราะห์ทางเลือก (Analysis Alternative) การวิเคราะห์ทางเลือกควรใช้ความเป็นจริงที่เป็นภาวะวิสัย (Objective Analysis) พยายามหลีกเลี่ยงการนำค่าทั้งหลายมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ 4) ขั้นตอนการเปรียบเทียบค่าทางเลือก (Value Comparison) ขั้นตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบโดยนำค่ามาเกี่ยวข้องนำมาเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่นที่ปลอดภัยแล้วมาพิจารณาทางเลือกอีก

ที่หนึ่ง 5) ขั้นตอนการตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุด (Choice Alternative on the Best Set of Alternative) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด

การศึกษาของ Herbert A. Simon (1960 อ้างถึงใน บุญเชิด ชื่นฤดี, 2548) ยังได้กล่าวไปถึงธรรมชาติของการตัดสินใจ (Nature of Decision Making) ที่สอดคล้องกับพื้นฐานการตัดสินใจ (Decision Making) ว่าเป็นกระบวนการเลือกในทางเลือกต่าง ๆ โดยในกระบวนการนั้นมีสิ่งที่เกี่ยวข้องกันได้อีกเช่นกัน มีระดับการคิด ตัดสินใจ ไปจนถึงการปฏิบัติโดยอาจใช้ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งด้วย

สรุปได้ว่า การตัดสินใจของบุคคลในการเลือกกระทำพฤติกรรม อาจตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกัน แต่เหตุผลในการตัดสินใจแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความเชื่อและไม่เชื่อ โดยมีลำดับ คือ เมื่อบุคคลใดประสงค์จะตัดสินใจ จะหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ พิจารณาความเป็นไปได้ของทางเลือก จากนั้นพิจารณาผลที่ได้รับจากค่านิยม และประเมินผลตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล เพื่อตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีที่สุด จากการศึกษาทฤษฎีการตัดสินใจของนักวิชาการหลายท่าน พบว่า การตัดสินใจเลือก จะต้องคิดอย่างเป็นระบบ ดำเนินการเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง มีเหตุผลในการพิจารณา มีข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่จะตัดสินใจ

2.3 ประวัติและพัฒนาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของรัฐ เปิดสอนระดับมหาบัณฑิต (ปริญญาโท) และดุชฎีบัณฑิต (ปริญญาเอก) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2509 โดยถือกำเนิดจากแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงสนพระทัยในเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งในช่วง พ.ศ.2503 ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และการเมืองภายในและภายนอกประเทศอย่างหนัก เป็นช่วงเวลาที่ประเทศต้องการกำลังคนซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ พระองค์ท่านทรงตระหนักถึงภาวะขาดกำลังและทรงเห็นถึงความจำเป็นในการผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อนำวิชาความรู้มารวมกันพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญทัดเทียมกับนานาชาติด้วยความช่วยเหลือเบื้องต้นจาก คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรมวิเทศสหการ มูลนิธิฟอร์ด และ Midwest University Consortium for International Affairs (MUCIA) โดยโอนคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ งานฝึกอบรมส่วนหนึ่งของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ งานฝึกอบรมและงานสอนส่วนหนึ่งของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มาเป็นกิจกรรมหนึ่งของสถาบัน

ปัจจุบันสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีสถานที่ตั้งหลักของสถาบันอยู่ที่เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานครในเนื้อที่ 45 ไร่ โดยเปิดให้มีการเรียนการสอน 11 คณะ 1 วิทยาลัย คือ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คณะสถิติประยุกต์ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม คณะภาษาและการสื่อสาร คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คณะนิติศาสตร์ คณะการจัดการการท่องเที่ยว คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และวิทยาลัยนานาชาติ นอกจากนี้ยังได้มีการขยายโอกาสทางการศึกษาออกไปสู่ส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นการกระจายความรู้และความร่วมมือสู่ท้องถิ่นอีกด้วย สำหรับหน่วยงานสนับสนุนสถาบัน ประกอบด้วย 5 สำนัก คือ สำนักงานอธิการบดี สำนักวิจัย สำนักสิริพัฒนา สำนักบรรณสารการพัฒนา และสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ

ในปีการศึกษา 2559 สถาบันได้เปิดหลักสูตรทั้งหมด 41 หลักสูตร จำแนกเป็นหลักสูตรระดับปริญญาเอก 14 หลักสูตร และหลักสูตรระดับปริญญาโท 27 หลักสูตร ซึ่งหลักสูตรทุกหลักสูตรได้ดำเนินการ

ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยแต่ละคณะมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้อำนวยการหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดำเนินการและกำกับดูแลประเมินผลหลักสูตรทุกหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

2.3.1 วิสัยทัศน์

“สถาบันชั้นนำแห่งชาติที่สร้างผู้นำและองค์ความรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงในระดับสากล” วิสัยทัศน์ของสถาบัน ประกอบด้วยสาระสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นสถาบันชั้นนำ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำด้านการบริหารการพัฒนา
2. ความเป็นสถาบันแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ความเป็นสถาบันที่ได้มาตรฐานติดอันดับโลก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สามารถดำเนินการกิจหลัก ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
4. ความเป็นสถาบันที่มุ่งเน้นศาสตร์ด้านการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแห่งเดียวในประเทศไทยที่ทำการสอนเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา (สูงกว่าปริญญาตรี) ในสาขาวิชาทางด้านการบริหารการพัฒนา ซึ่งแตกต่างจากสถาบันอื่น
5. ความเป็นสถาบันที่มีความเป็นเลิศใน 3 การกิจหลัก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีความเป็นเลิศในการกิจหลัก คือ งานด้านการวิจัย การจัดการศึกษา และการให้บริการวิชาการ

2.3.2 พันธกิจ

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ของสถาบัน จึงกำหนดพันธกิจที่ต้องดำเนินการไว้ ดังต่อไปนี้

1. สร้างผู้นำที่มีปัญญาคุณธรรมเพื่อพัฒนาประเทศ
2. สร้างองค์ความรู้ ศึกษาวิจัย ด้านการบริหารการพัฒนา
3. สร้างงานบริการวิชาการที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ
4. สร้างเสริมค่านิยมและจิตสำนึกมุ่งมั่นพัฒนาประเทศ บนพื้นฐานความเข้มแข็งของศิลปวัฒนธรรมไทย
5. สร้างเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยให้คุณค่ากับการพัฒนาและการมีส่วนร่วมของบุคลากร
6. สร้างประโยชน์ให้กับสังคมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.4 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ

วัชรีย์ ททรัพย์มี และจูลี วาทิกทินกร (2539: 557-558) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ คือ

- 1) ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลได้ผลเสียต่อตนเอง เช่น ในการเลือกอาชีพจะคำนึงถึงรายได้จะทำให้มีกินมีใช้ระดับใด งานนั้นน่าสนใจตรงความถนัดหรือความสามารถของตนหรือไม่ จะทำงานในท้องถิ่นที่ตนต้องการหรือไม่ มีโอกาสก้าวหน้าและมีความมั่นคงในการทำงานนั้น มากน้อยเพียงใด
- 2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลได้ผลเสียต่อคนใกล้ชิด ซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญเพียงพอมีเวลาให้กับครอบครัวหรือไม่ มีสวัสดิการสำหรับครอบครัวหรือไม่
- 3)

ปัจจัยด้านการยอมรับตนเอง โดยบุคคลจะพิจารณาว่าถ้าเลือกกระทำเช่นนี้แล้วตนเองภูมิใจหรือไม่ รับผิดชอบหรือไม่ เช่น ถ้าตัดสินใจศึกษาต่อสาขาวิชานี้ ตนเองภูมิใจหรือรู้สึกดีอยู่ เป็นต้น 4) ปัจจัยด้านบุคคลแวดล้อม เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบุคคลในเรื่องต่างๆ อาทิ การตัดสินใจเลือกสาขาการเรียน เลือกอาชีพ เลือกคู่ตัดสินใจปลูกบ้านหรือกระทัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ 5) ปัจจัยด้านศีลธรรมจรรยา การตัดสินใจของบุคคลไม่ใช่จะคำนึงถึงสิ่งที่จะทำให้บุคคลนั้น พึงพอใจทั้งหมด ยังมีปัจจัยด้านศีลธรรมจรรยาเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ถ้าสิ่งที่ตัดสินใจลงไปตนเองพอใจแต่ผิดศีลธรรมจรรยาก็ทำให้ตัดสินใจเช่นนั้นไม่ได้ 6) ปัจจัยด้านการยอมรับของสังคม เช่น ในสังคมที่คิดว่าการหย่าร้างเป็นเรื่องธรรมดากับสังคมที่คิดว่าการหย่าร้างเป็นเรื่องร้ายแรง การตัดสินใจหย่าร้างในกรณีแรกคงง่ายกว่ากรณีหลัง เป็นต้น 7) ปัจจัยด้านอารมณ์ ในขณะที่บุคคลตกอยู่ในสภาพที่มีอารมณ์รุนแรง เช่น รักเกลียด โกรธ กลัว หรือกังวลอย่างหนัก ถ้าตัดสินใจอะไรลงไปในขณะที่นั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดความผิดพลาดได้ง่าย หรือในกรณีที่มีเรื่องสำคัญต้องตัดสินใจ คนเราจะเกิดความเครียดไม่แน่ใจว่าการตัดสินใจนั้นเหมาะสมหรือไม่ การตัดสินใจจึงควรรอให้อารมณ์อยู่ในสภาวะสงบเสียก่อนแล้วค่อยพิจารณาตัดสินใจ

แนวความคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษามีหลายปัจจัย ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ทรัพยากร และบุคคลใกล้ชิด การยอมรับจากบุคคลอื่นและสังคม ความถูกต้องด้านศีลธรรมรวมทั้งปัจจัยด้านอารมณ์ และในการศึกษาของ สุจิตตพร ตระการกมล (2548: 15-17; Baldridge, 1980 อ้างถึงใน ปิยรัตน์ รื่นภาพพจน์, 2538: 11) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ ซึ่งสรุปได้ว่า

1) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว หากเป็นครอบครัวที่มีสถานภาพที่ย่อมส่งผลให้เกิดโอกาสในการศึกษาต่อมากขึ้น บิดามารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติ ย่อมก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการศึกษาต่อ และหากมีฐานะที่ดีก็สามารถศึกษาต่อได้ง่าย

2) การมีสติปัญญาสูง หากเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาที่สูงย่อมส่งผลในกระบวนการคัดเลือกคนในระบบแข่งขัน เพราะจำเป็นต้องสอบเข้าศึกษาต่อ

2.1) การมีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนใหญ่ เนื่องมาจากในชุมชนขนาดใหญ่มีสถานศึกษาตั้งอยู่มากกว่า มีการวางระบบการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ได้อย่างทันสมัยและเข้าถึงได้ง่าย

2.2) กลุ่มเพื่อนมีแผนในการศึกษาต่อ สามารถส่งผลให้เกิดการตัดสินใจของตัวเองไปในทิศทางนั้นได้ กล่าวคือการได้รับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อตนเอง

2.3) ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับสูงนี้การมีผู้ปกครองมีการศึกษาที่สูงมีผลต่อความสำเร็จในอาชีพและสังคม ผู้ปกครองสามารถเป็นตัวกระตุ้นให้เข้าศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้

จากข้างต้นอาจสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านสติปัญญา ด้านเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนั้นแล้วในการศึกษาของ มยุรี ศรีมงคล (2541: 19-12) ยังเพิ่มเติมในด้านการศึกษา และด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย กล่าวคือการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคม การศึกษาก่อให้เกิดความสำเร็จในบุคคล ประกอบอาชีพตามที่ตนเองปรารถนา ในขณะที่สภาพแวดล้อมเป็นสิ่งที่คู่กับการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย สภาพแวดล้อมมีบทบาทและไม่สามารถตัดขาดได้ และในเรื่องการศึกษาต่อจะเกี่ยวข้องถึง การได้รับข่าวสารการศึกษา ความสะดวกในการเดินทางไปเรียน เป็นต้น

2.4.2 ปัจจัยด้านอาจารย์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

ทองคำ หงส์พันธุ์ (2542: 8) ได้กล่าวว่า ครูที่ดีมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ จะต้องมียุทธศาสตร์อย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) สอนดี 2) มีคุณธรรม 3) นำชุมชนพัฒนา ส่วนคำว่า อาจารย์ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาของรัฐและเอกชน ดังที่ สงบ สิงห์จิตร (2550) และ ศศิธร แทนรินทร์ (2553) ได้กล่าวว่า คุณภาพของอาจารย์ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ซึ่งงานวิจัยของ อัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล (2530 : 88-95) ได้ศึกษาวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับเหตุจูงใจของนิสิตต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาตรี 3 ลำดับแรก โดยเรียงตามค่าความแปรปรวนจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) คุณภาพของอาจารย์และการจัดการศึกษา 2) ความต้องการปริญญาโทและปริญญาตรี และ 3) สาขาวิชาตรงกับความต้องการของสังคม และสอดคล้องกับการศึกษาของ วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์ (2556: 1-4) ที่สรุปเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ไว้ว่ามาจากอาจารย์ที่สอนมีชื่อเสียงและมีคุณภาพ ดังที่ กิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2554: 46) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องมีปัจจัยทั้งภายนอกและภายในสถาบัน โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ โดยจำแนกเป็น 7 ด้าน คือ ภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านสวัสดิการและการบริการ ด้านประชาสัมพันธ์และด้านค่านิยมของนักศึกษาและผู้ปกครอง ซึ่งด้านที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

กล่าวสรุปได้ว่า ครูหรืออาจารย์ถือเป็นผู้ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียนที่สำคัญ เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ มีทักษะและมีเจตคติที่ดี สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ดังนั้นปัจจัยด้านอาจารย์ที่จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้นั้น อาจารย์จะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ มีคุณวุฒิสูง มีคุณธรรมและจริยธรรม

2.4.3 ปัจจัยด้านหลักสูตรกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

วิชัย ตันศิริ (2549: 216) ได้ให้คำจำกัดความว่า หลักสูตร หมายถึง กระบวนการในการจัดประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดปรัชญา แนวคิด หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล ซึ่ง สมนึก ธาตุทอง (2548 : 4) ได้กล่าวถึง หลักสูตร คือ การบูรณาการศิลปะการเรียนรู้ และมวลประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามสิ่งที่สังคมคาดหวัง และมีการกำหนดแผนงานไว้ล่วงหน้าโดยสามารถปรับปรุงพัฒนาให้อื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ดังที่ อารังบัวศรี (2542: 10-11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรต่อการเรียนการสอน หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุสิ่งที่ต้องการและแนวทางจัดประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด เช่น กำหนดจุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนคืออะไร ระหว่างเรียนต้องการใช้สื่ออะไรบ้าง และผู้เรียนจะต้องเตรียมตัวอะไรบ้าง ผู้สอนจะต้องเตรียมอะไรบ้าง นอกจากนั้นหลักสูตรยังเปรียบเสมือนแบบที่ใช้ในการสร้างบ้าน ซึ่งช่างจะลงมือสร้างบ้านต้องอาศัยแบบแปลนจึงจะสร้างบ้านได้ตรงตามความต้องการ ซึ่งงานวิจัยของ มารยาท กลิ่นจันทร์ (2548: 11) ที่กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นตัวกำหนดทิศทางของการศึกษาให้เป็นไปแนวทางเดียวกันและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคคลในประเทศให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมตรงตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ อัญชลี ศรียังเล็ก (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัยศึกษาที่ไขว่คว้าความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น โรงเรียนคลองลาดช้าง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาที่ได้จากการประเมินผลผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาล 1 และ 2 มีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 4.25 – 4.75 แสดงว่าหลักสูตรที่ใช้มีระดับความเหมาะสมมากถึงมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกพล หนูยศรี และคณะ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและจุดเน้นของหลักสูตรประกาศนียบัตรและหลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ต้องการศึกษาหลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์มากกว่าหลักสูตรประกาศนียบัตร และพบว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เห็นว่าผู้มีการศึกษาระดับสูงกว่า จะมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้มีการศึกษาต่ำ

ประดิษฐ์พงศ์ ไตรธรรมเจริญ (2555: 63-64) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจระหว่างมหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน พบว่า ความสำคัญในลำดับแรกของแต่ละปัจจัยได้แก่ ปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ คือ ด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม คือการเดินทางสะดวก ปัจจัยด้านหลักสูตรการศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนนอกเวลา (เสาร์-อาทิตย์) ส่วนปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรคือ ด้านค่าใช้จ่ายซึ่งมีความสำคัญระดับปานกลางมีความสำคัญเป็นลำดับแรก ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของสถาบัน คือ ด้านอาจารย์มีความรู้ความสามารถ นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับมหาวิทยาลัยรัฐบาล ซึ่งต้องมีด้านสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยร่มรื่น อุปกรณ์การเรียนครบครัน ทันสมัย บริการอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูลวิชาการ การเดินทางสะดวก หลักสูตรมีความหลากหลายตรงความต้องการ ห้องสมุดมีสื่อทันสมัย หนังสือหลากหลาย รวมไปถึงคณาจารย์มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ผู้บริหารเก่งมีความสามารถ นักศึกษาที่จบไปเป็นที่ต้องการขององค์กรและหน่วยงาน

จึงกล่าวได้ว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้การศึกษาบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย ผู้พัฒนาหลักสูตรสามารถกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาไปตามความต้องการได้ หลักสูตรที่ดีจึง

ต้องปรับปรุงให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีของโลก เพื่อสามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้

2.4.4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์และสภาพแวดล้อมกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

พรทิพย์ วรกิจโกคาทร (2537: 114) กล่าวว่า ภาพลักษณ์หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละคน ซึ่งสามารถสร้างจินตนาการภาพเกี่ยวกับสถาบันนั้นได้ โดยเกิดจากการรับรู้ ได้ฟังได้เห็น หรือมีประสบการณ์จากอดีต และด้วยความประทับใจจึงทำให้บุคคลนั้นสามารถจดจำ และพัฒนาเป็นภาพอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นมา สอดคล้องกับแนวคิดของประจวบ อินออด (2532: 96) ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สะท้อนความรู้สึก ความนึกคิดของคนที่มีต่อกรณีบุคคล หรือสถาบัน เป็นคุณค่าเพิ่มหรือความนิยมซึ่งจะเป็นพลังที่จะนำไปสู่พฤติกรรม ซึ่ง พงษ์เทพ วรกิจโกคาทร (2537: 77-79) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ คือ ภาพที่เกิดในใจอันเนื่องมาจากการประทับใจและเกิดความทรงจำ (ทั้งบวกและลบ) ในตัว “สาร” โดยได้มีการสะสมและพัฒนาปรับเปลี่ยนไปตามประสบการณ์ที่พบเห็นหรือไปมีส่วนร่วม นอกจากนี้ งานวิจัยของ เสรี วงษ์มณฑา (2541: 13) กล่าวถึงภาพลักษณ์ว่าเป็นข้อเท็จจริงบวกกับการประเมินส่วนตัวแล้วเป็นภาพที่ฝังใจอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอยู่ยากที่จะเปลี่ยนแปลง ซึ่งต่างไปจากสภาพความจริงได้ เพราะภาพลักษณ์ไม่ใช่เรื่องของข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องการรับรู้ที่มนุษย์นำความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปรวมกับข้อเท็จจริง ดังปรากฏในงานวิจัยของ กิตติพงศ์ ฝาบุตร (2552) การรับรู้ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ ตามการรับรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ รู้จักจากป้ายโฆษณามากที่สุด และผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นดีด้วยกับด้านบุคลิกภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านคุณประโยชน์ ด้านผู้ใช้ และด้านคุณสมบัติ ในด้านภาพลักษณ์ของสถาบันยังรวมถึงสภาพแวดล้อมของสถาบันอีกด้วย

ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ พนิดา อัครคะ (2545 : 13) ได้ศึกษาถึงระดับคุณภาพสภาพแวดล้อมทางการศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน 2) สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ 3) สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน 4) สภาพแวดล้อมด้านกิจกรรมนักศึกษา และ 5) สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร การศึกษา และสอดคล้องกับ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2527) ที่ได้ให้ความเห็นด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง สิ่งเร้าอันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความรู้สึกประสาทสัมผัสของนักศึกษา สภาพที่เป็นอยู่หรือสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมเหล่านี้ สามารถตรวจสอบได้ โดยการสังเกต แบ่งเป็น 5 ประเภท คือ 1) สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอน หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา พฤติกรรมการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม บรรยากาศทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน 2) สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการบริหาร หมายถึง การดำเนินงานบริหารสถาบันการศึกษาในด้านนโยบาย กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนการส่งเสริมการพัฒนาวิชาการ การติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ 3) สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับความประทับใจในสถาบันการศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อมการให้บริการต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา 4) สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน หมายถึง สัมพันธภาพของนักศึกษากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิด การทำงานกลุ่ม การเป็นผู้นำในกิจกรรมด้านต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา 5) สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ หมายถึง ลักษณะสภาพของอาคารสถานที่ ที่เอื้ออำนวยต่อการ

พัฒนาของนักศึกษา การเรียนการสอน การปฏิบัติงานของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา สภาพความปลอดภัย ความสะอาดและสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ

จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของสถาบัน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าของสถาบัน ภาพลักษณ์นั้นเกิดจากความรู้สึกรักนึกคิดของนักศึกษาที่มีต่อสถาบัน ภาพลักษณ์ของสถาบันสามารถสร้างขึ้นมาได้โดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ ความสามารถของผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำให้เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ภาพลักษณ์แล้ว ยังรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของสังคม ซึ่งสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจะกระตุ้น เอื้ออำนวย หรือส่งเสริมการศึกษาของนักศึกษาในการที่จะพัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายในการเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษา เป็นการสร้างศักยภาพของนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความรู้ ความสามารถ ที่จะสามารถนำไปในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ การเข้าสังคม การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความเป็นผู้นำ สามารถแก้ไขปัญหาได้

2.4.5 ปัจจัยด้านความก้าวหน้าในอาชีพกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

ลัดดา สุวรรณรัตน์ (2522) พบว่า แรงจูงใจที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพได้มาก รองลงมาความสนใจและความตระหนักในตนเอง คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงความก้าวหน้า ซึ่งได้แก่ การที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนเพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่กำลังมีผู้นิยม และยกย่อง มีผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นกันมาก มีช่องทางก้าวหน้าโดยการศึกษาต่อได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาคำนิยมในอาชีพของจิตรอารี เนตรหิน (2513) พบว่า นักเรียนมีคำนิยมในอาชีพ พิจารณาตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ความก้าวหน้า เกียรติยศชื่อเสียง ทางด้าน ความเป็นผู้นำ ด้านความเป็นอิสระ มีความมั่นคงปลอดภัย มีรายได้ดีและน่าพอใจในการทำงานกับธรรมชาติ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุเทน ปัญโญ (2542: 79) ได้ศึกษาเรื่องการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 จากนักศึกษาจำนวน 388 คน โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉพาะ ((-, X)) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) T-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะศึกษาศาสตร์ ตรงกันมาก คือ สนใจในการศึกษาและมีเป้าหมายในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของณัชชา หมื่นชัยกุล (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนคณะพัฒนาสังคมของนักศึกษาโครงการพิเศษ จังหวัดเชียงราย ศึกษาเฉพาะกรณี รุ่นที่ 2 และรุ่นที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 116 คน พบว่า นักศึกษาครึ่งหนึ่งได้รับคำแนะนำจากเพื่อน (รุ่นที่ 1) ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเข้าเรียนคณะพัฒนาสังคม โครงการพิเศษ จังหวัดเชียงราย ด้านปัจจัยเกี่ยวกับนักศึกษาได้แก่ ความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ และปัจจัยที่เกี่ยวกับคณะ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ และความเชื่อถือต่อคณาจารย์

สอดคล้องกับ ธาณี พิศรเจริญพงศ์ (2554: 98-103) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาหลักสูตรนานาชาติของนักศึกษาชาวต่างชาติในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ในการวิเคราะห์ปัจจัยความต้องการส่วนบุคคลของนักศึกษาต่างชาติในด้านความต้องการพัฒนาตนเองให้ความสำคัญกับประเด็นความต้องการวางแผนแนวทางให้ตนเองสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายในชีวิตว่ามี

ความสำคัญมาก ด้านความต้องการด้านสังคมให้ความสำคัญกับตนเองจะมีโอกาสได้พบเพื่อนใหม่ๆ หลายเชื้อชาติมาก ด้านความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติ ให้ความสำคัญกับต้องการเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยมาก ด้านความต้องการความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิต ให้ความสำคัญกับต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตมากที่สุด และในการวิเคราะห์ปัจจัยในการตัดสินใจด้านส่วนประสมการตลาดของนักศึกษาต่างชาติ พบว่า ในด้านหลักสูตรที่เปิดสอนให้ความสำคัญกับการที่สามารถโอนหน่วยกิตไปมหาวิทยาลัยในต่างประเทศได้ ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศมากที่สุด ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายที่มีความเหมาะสมกับหลักสูตรที่ศึกษาอยู่ ด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับเว็บไซต์แจ้งข่าวสารการรับสมัคร หลักสูตรที่เปิดสอน ค่าใช้จ่ายของมหาวิทยาลัย ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับการที่มหาวิทยาลัยมีระบบรักษาความปลอดภัย สภาพแวดล้อมที่ดี สิ่งอำนวยความสะดวกใกล้มหาวิทยาลัย มีการคมนาคมสะดวกสบาย ด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน ให้ความสำคัญกับอาจารย์มีความรู้ความชำนาญในแต่ละสาขาวิชาโดยมีคณาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติที่มีความรู้เฉพาะในสาขาวิชานั้นๆ ด้านการจัดการเรียนการสอน ให้ความสำคัญกับการมีโครงการศึกษาดูงานในต่างประเทศมากที่สุด และการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า นักศึกษาชาวต่างชาติที่มีอายุ ภูมิภาค สถานที่พักอาศัย และเงินทุนในการศึกษาแตกต่างกันมีปัจจัยความต้องการส่วนบุคคลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนี้ นักศึกษาชาวต่างชาติที่มีเพศ อายุ ภูมิภาค สถานศึกษา และเงินทุนในการศึกษาที่ต่างกันมีปัจจัยความต้องการด้านส่วนประสมทางการตลาดที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ดังนั้น จากการวิจัยที่ประมวลมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความก้าวหน้าในอาชีพเป็นปัจจัยลำดับต้นๆ ในการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อ เมื่อบุคคลได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแล้ว มีแนวคิดว่าจะมีความก้าวหน้าในสายงานอาชีพ มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงในองค์กรตามที่คาดหวัง ซึ่งบุคคลจะได้รับจากการทำงาน และส่งผลให้เกิดความรู้สึกทางบวกต่อจิตใจ

2.4.6 ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

Baldrige (อ้างถึงใน ศรารักษ์ ศิริพันธุ์ 2544, 16) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่อธิบายโอกาสการศึกษาต่อของนักเรียน ดังนี้

1. การที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการเรียนต่อที่มากขึ้นได้ กล่าวคือ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี บิดามารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติและอยู่ในกลุ่มคนชั้นสูง จะช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากที่จะศึกษาต่อตลอดจนมีฐานะที่เอื้ออำนวยให้สามารถเรียนต่อได้

2. นักเรียนที่มีสติปัญญาสูงก็จะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสในการเรียนต่อที่มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากระบบการคัดเลือกคนเข้าเรียนต่อยังใช้ระบบการสอบแข่งขัน ดังนั้นระดับสติปัญญาของนักเรียนจึงมีส่วนเกี่ยวข้อง

3. นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจาก จากประสบการณ์ทางการศึกษาจะพบว่าในเมืองใหญ่ ๆ มีสถาบันการศึกษาตั้งอยู่มากกว่ารวมทั้งสาธารณูปโภค ระบบการสื่อสารต่าง ๆ ที่ดีกว่าจึงทำให้มีโอกาสทางการศึกษาที่ไม่เท่ากัน

4. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูง จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนต่อในระดับที่สูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีผลต่อการประสบความสำเร็จในอาชีพและสังคมด้วย ดังนั้น ผู้ปกครองจะพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้เข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป

องค์ประกอบด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อโอกาสในการศึกษาต่อนั้นมีหลายด้าน จากการศึกษางานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ในหลายสถาบัน จากผลการวิจัย พบว่า นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกที่มีผลต่อโอกาสการศึกษาต่อ เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม สถานภาพทางครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในทุก ๆ ด้านต่อโอกาสการศึกษาต่อของนักศึกษาทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาทำให้นักศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อไม่เท่าเทียมกัน จึงมีการพูดถึงความเสมอภาคในการศึกษาต่อกันมากขึ้น โดยเฉพาะความแตกต่างด้านเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละครอบครัวของเด็กแต่ละท้องถิ่น ทำให้มีความแตกต่างกันโดยเด็กที่อยู่ในเมืองกับเด็กในชนบทที่มีความแตกต่างกัน ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งที่รัฐบาลมีความพยายามที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาให้กว้างขวางในทุกระดับ

Senera and Taussing (1974 อ้างถึงใน สุมิตรา สุบินประเสริฐ, 2550) ได้กล่าวว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นประโยชน์ที่เราควรจะได้ แต่ต้องยอมเสียสละไป เพราะการศึกษามีส่วนทำให้มีค่าเสียโอกาส ค่าเสียโอกาสจะรวมถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไปทั้งหมด ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา จึงรวมถึงต้นทุนโดยตรงที่จ่ายเป็นเงินสดที่เกิดแก่สถาบันหรือครอบครัวของนักศึกษา เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง บุคคลในสถาบันและค่าเล่าเรียน เป็น และต้นทุนทางอ้อม เช่น รายได้ที่ควรจะได้รับจากการทำงาน แต่กลับไม่ได้เพราะใช้เวลาไปกับการเรียน แทนการทำงาน

สรุปได้ว่า สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสถานภาพทางครอบครัวที่ดี จะส่งผลให้มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ทั้งนี้ ความแตกต่างของครอบครัวที่อยู่ในเมืองและชนบท ทำให้มีความแตกต่างกัน โดยเด็กที่อยู่ในเมืองกับเด็กในชนบทที่มีความแตกต่างกัน ทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม จึงทำให้มีโอกาสด้านการศึกษาที่ไม่เท่ากัน ซึ่งการศึกษาถือเป็นการลงทุนที่เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า แต่เนื่องจากการศึกษาในระดับสูงขึ้นต้องมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น โดยจะต้องจ่ายโดยตรงเป็นเงินสดให้แก่สถาบันการศึกษา และผู้เรียนยังขาดรายได้จากการทำงาน เนื่องจากต้องเรียนให้สำเร็จก่อน ซึ่งถือเป็นค่าเสียโอกาสสำหรับผู้เรียน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท 2) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท 3) เพื่อสำรวจระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาเอก โดยนำเสนอขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๓.๒ วิธีการเก็บข้อมูล

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

๓.๔ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาคปกติ ภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1,156 คน และ 2) นักศึกษาระดับปริญญาเอก ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 105 คน จาก 11 คณะ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากร

ลำดับ	คณะ	ปริญญาโท		รวม ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		ภาคปกติ	ภาคพิเศษ		
1	รัฐประศาสนศาสตร์	46	168	214	9
2	บริหารธุรกิจ	35	210	245	3
3	พัฒนาการเศรษฐกิจ	15	141	156	8
4	สถิติประยุกต์	47	53	100	3
5	พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม	9	30	39	10
6	ภาษาและการสื่อสาร	27	8	35	3

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ	คณะ	ปริญญาโท	รวม	ปริญญาเอก
-------	-----	----------	-----	-----------

		ภาคปกติ	ภาคพิเศษ	ปริญญาโท	
7	พัฒนาทรัพยากรมนุษย์	17	140	157	4
8	นิติศาสตร์	16	49	65	20
9	การจัดการการท่องเที่ยว	14	18	32	23
10	นิเทศศาสตร์และนวัตกรรม				
	การจัดการ	14	42	56	14
11	บริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	8	49	57	8
	รวม	248	908	1,156	105

จากจำนวนประชากรกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม (ตารางที่ 3.1) ผู้วิจัยได้ทำการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย โดยเลือกใช้สูตรวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งได้กำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับปริญญาโท

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตรได้} \quad \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)} &= \frac{1,156}{1 + (1,156 \times (0.05)^2)} \\ \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)} &= 297 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาโทที่ใช้ในการศึกษาเบื้องต้นไว้ที่ จำนวน 297 คน แต่ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามและทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ครบถ้วนมากที่สุดมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้ 295 ชุด (ร้อยละ 99.32) จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างในระดับปริญญาโทที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้อยู่ที่ 295 (n = 295)

ระดับปริญญาเอก

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตรได้} \quad \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)} &= \frac{105}{1 + (105 \times (0.05)^2)} \\ \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)} &= 83 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาเอกที่ใช้ในการศึกษาเบื้องต้นไว้ที่ 83 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามและได้แบบสอบถามกลับมาจำนวน 69 ชุด (ร้อยละ 83.13) จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างระดับปริญญาเอก คือ 69 (n = 69)

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการวิจัย จำนวน 2 ชุด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกัน โดยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม คือ 1) นักศึกษาปริญญาโท 2) นักศึกษาปริญญาเอก เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว จึงนำมาคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มากที่สุดมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) เก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้ศึกษาได้พัฒนาสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวความคิดและทฤษฎีที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2) ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้อง ความสมบูรณ์ และความเหมาะสมของแบบสอบถาม

ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้ออกแบบแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ชุด ดังนี้

3.3.1 แบบสอบถามระดับปริญญาโท โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีข้อความถาม 10 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ประเภทของนักศึกษา 4) ปีที่กำลังศึกษา 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 6) คณะ/หลักสูตรที่กำลังศึกษา 7) สถานะของการเป็นนักศึกษาทุน 8) เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อและไม่ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก 9) หลักสูตรที่คาดว่าจะศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก 10) ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่สามารถศึกษาต่อได้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีข้อความถาม 6 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านตนเอง 2) ด้านอาจารย์ 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านสถาบัน 5) ความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม 6) ด้านค่าใช้จ่าย โดยผู้ศึกษาได้ใช้มาตรวัดแบบการประเมินค่าแบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์การวัด ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ออกเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33 ระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอก ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.67 ระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอกในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 5.00 ระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอกในระดับมาก

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีข้อความ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

1.1) โครงสร้างหลักสูตร 1.2) เนื้อหารายวิชา 1.3) การวัดและประเมินผล 2) ด้านการประชาสัมพันธ์ 3) ด้านอื่น ๆ

3.3.2 แบบสอบถามระดับปริญญาเอก โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีข้อความ 8 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ

2) อายุ 3) คณะ/หลักสูตรที่กำลังศึกษา 4) ปีที่กำลังศึกษา 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 6) ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่สามารถศึกษาต่อได้ 7) สถานะการเป็นนักศึกษาทุน 8) เหตุผลที่เลือกศึกษา ต่อในระดับปริญญาเอก

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

มีข้อความ 6 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านตนเอง 2) ด้านอาจารย์ 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านสถาบัน 5) ความ คาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม 6) ด้านค่าใช้จ่าย โดยผู้ศึกษาได้ใช้มาตรวัดแบบการประเมินค่า แบบลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก ให้ 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

โดยกำหนดเกณฑ์การวัด ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาระดับปริญญาเอก ออกเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33 ระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอก ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.67 ระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอกในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 5.00 ระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอกในระดับมาก

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีข้อความ 3 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

1.1) โครงสร้างหลักสูตร 1.2) เนื้อหารายวิชา 1.3) การวัดและประเมินผล 2) ด้านการประชาสัมพันธ์ 3) ด้านอื่น ๆ

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการประมวลวิเคราะห์ข้อมูล คือ

3.4.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และจะพรรณนาความจากตาราง เพื่อให้เห็นถึงระดับความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างของการวิจัยในครั้งนี้

3.4.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) การใช้ค่า Chi-Square เพื่อใช้ในการหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาระดับปริญญาเอก

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” เป็นการรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 295 คน และนักศึกษาระดับปริญญาเอก รวมจำนวน 69 คน รวมทั้งสิ้น 364 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยสามารถนำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาระดับปริญญาโท มุ่งตอบวัตถุประสงค์ ข้อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท และ ข้อ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท โดยสามารถลำดับเนื้อหาผลการศึกษา ได้ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโท

4.1.2 ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.1.3 ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.1.4 ผลการทดสอบค่าสถิติเพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.1.4.1 ผลการทดสอบค่าสถิติระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.1.4.2 ผลการทดสอบค่าสถิติระหว่างปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.2 ผลการศึกษาระดับปริญญาเอก มุ่งตอบวัตถุประสงค์ ข้อ 3) เพื่อสำรวจระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาเอก โดยสามารถลำดับเนื้อหาผลการศึกษา ได้ดังนี้

4.2.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาเอก

4.2.2 ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.1 ผลการศึกษาระดับปริญญาโท

4.1.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท จำนวน 295 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้ (รายละเอียดในตารางที่ 4.1)

1) เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.32 และรองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40.68

2) อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีอายุ 25-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.14 รองลงมาอายุไม่เกิน 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.15 อายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.85 อายุ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.78 และอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.08 ตามลำดับ

3) ระดับรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีรายได้ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.80 รองลงมารายได้ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.78 รายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.58 ระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.22 ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.86 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 3.73 นอกจากนี้ พบว่า มีผู้ไม่ระบุรายได้ คิดเป็นร้อยละ 2.03

4) คณะที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดศึกษาอยู่ที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 20.65 รองลงมาคณะรัฐประศาสนศาสตร์และคณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างในสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.17 คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ คิดเป็นร้อยละ 9.83 คณะสถิติประยุกต์ คิดเป็นร้อยละ 9.49 คณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.15 คณะการจัดการการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 8.47 คณะภาษาและการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 7.80 คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 7.46 และคณะที่มีกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด คือ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.12 ตามลำดับ

5) ปีที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 82.71 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 14.92 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ศึกษาอยู่ปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 2.37

6) ประเภทของนักศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นนักศึกษาภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 52.20 รองลงมาเป็นนักศึกษาภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 47.80

7) การได้รับทุนการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 81.02 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 18.98

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป		ร้อยละ (n=295)
เพศ		
	ชาย	40.68
	หญิง	59.32
อายุ		
	อายุไม่เกิน 24 ปี	29.15
	อายุระหว่าง 25 - 30 ปี	48.14

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	ร้อยละ (n=295)
อายุระหว่าง 31 - 35 ปี	10.85
อายุระหว่าง 36 - 40 ปี	6.78
อายุตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป	5.08
ระดับรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน	
ไม่เกิน 10,000 บาท	3.73
10,001 - 20,000 บาท	11.86
20,001 - 30,000 บาท	14.58
30,001 - 40,000 บาท	13.22
40,001 - 50,000 บาท	27.80
ตั้งแต่ 50,001 บาท ขึ้นไป	26.78
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	2.03
คณะที่ท่านกำลังศึกษา	
คณะรัฐประศาสนศาสตร์	10.17
คณะบริหารธุรกิจ	7.12
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ	20.34
คณะสถิติประยุกต์	9.49
คณะภาษาและการสื่อสาร	7.80
คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	7.46
คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม	10.17
คณะการจัดการการท่องเที่ยว	8.47
คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ	9.83
คณะนิติศาสตร์	9.15
ปีที่ทำการศึกษา	
ปีที่ 1	82.71
ปีที่ 2	14.92
ปีที่ 3	2.37
ประเภทนักศึกษา	
ภาคปกติ	52.20
ภาคพิเศษ	47.80
ได้รับทุนการศึกษา	
ได้รับทุนการศึกษา	18.98
ไม่ได้รับทุนการศึกษา	81.02

4.1.2 ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.1.2.1 ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 คน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 84.75 รองลงมา มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 15.25 (รายละเอียดในตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าร้อยละความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ (n=295)
ศึกษาต่อ	45	15.25
ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น	250	84.75

1) เหตุผลที่ศึกษาต่อ

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน พบว่า 2 เหตุผลแรกที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คือ 1) ต้องการพัฒนาความรู้ คิดเป็นร้อยละ 37.78 และ 2) เป็นสถาบันที่มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.89 ส่วนเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกน้อยที่สุด มี 5 เหตุผล คือ ต้องการทำงานในสายวิชาการ/การสอน ต้องการวุฒิไปประกอบอาชีพต้องการนำไปต่อยอดทางอาชีพ มารดาต้องการให้ศึกษาต่อเชื่อมั่นในคุณภาพหลักสูตร และอาจารย์มีความเชี่ยวชาญในหลายด้าน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.22 (รายละเอียดในตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เหตุผล	ร้อยละ* (n=45)
- ต้องการพัฒนาความรู้	37.78
- ต้องการทำงานในสายวิชาการ/การสอน	2.22
- ต้องการวุฒิไปประกอบอาชีพ	2.22
- ต้องการนำไปต่อยอดทางอาชีพ	2.22
- มารดาต้องการให้ศึกษาต่อ	2.22
- เชื่อมั่นในคุณภาพหลักสูตร	2.22
- เป็นสถาบันที่มีคุณภาพ	8.89
- อาจารย์มีความเชี่ยวชาญในหลายด้าน	2.22
- ไม่ระบุเหตุผล	40.00

หมายเหตุ * คำนวณร้อยละจากจำนวนผู้ที่เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์อย่างแน่นอน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 45 คน (n=45)

2) เหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อ

ทั้งนี้ พบว่าเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ระบุเหตุผล คิดเป็นร้อยละ 32.00 เหตุผลรองลงมา คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 28.00 และต้องการหาประสบการณ์ทำงานก่อน คิดเป็นร้อยละ 21.20 และไม่สนใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 14.00 เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกน้อยที่สุด คือ ต้องการงานและยังไม่พร้อม ในสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.40 (รายละเอียดในตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เหตุผล	ร้อยละ* (n=250)
- ไม่สนใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก	14.00
- ยังไม่แน่ใจ	28.00
- ต้องการศึกษาต่อต่างประเทศ	2.40
- ต้องการหาประสบการณ์ทำงานก่อน	21.20
- ต้องทำงาน	0.40
- ยังไม่พร้อม	0.40
- หากได้ทุน (ถึงจะศึกษาต่อ)	1.60
- ไม่ระบุเหตุผล	32.00

หมายเหตุ * คำนวณร้อยละจากจำนวนผู้ตอบอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 250 คน (n=250)

3) คณะและหลักสูตรที่คาดว่าจะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

คณะและหลักสูตรที่คาดว่าจะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 295 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก โดยยังไม่ระบุคณะ คิดเป็นร้อยละ 21.02 รองลงมา คือ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 13.90 คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.18 คณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.47 และคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 7.46 คณะที่จะเลือกศึกษาต่อที่น้อยที่สุด คือ วิทยาลัยนานาชาติ คิดเป็นร้อยละ 0.68 (รายละเอียดในตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าร้อยละคณะและหลักสูตรที่คาดว่าจะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

คณะและหลักสูตรที่คาดว่าจะศึกษาต่อ	ร้อยละ (n=295)
คณะรัฐประศาสนศาสตร์	11.18
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต	8.81
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา (นานาชาติ)	2.37
คณะบริหารธุรกิจ	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (นานาชาติ)	13.90
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (นานาชาติ)	5.08
คณะสถิติประยุกต์	3.39
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ (นานาชาติ)	2.37
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ (นานาชาติ)	1.02
คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพัฒนาสังคม	6.78
คณะภาษาและการสื่อสาร	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร (นานาชาติ)	4.07
คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ (นานาชาติ)	7.46
คณะนิติศาสตร์	
หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต	8.47
คณะการจัดการการท่องเที่ยว	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ	6.44
คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์และนวัตกรรม	6.44
คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม	5.08
วิทยาลัยนานาชาติ	
หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ	0.68
ไม่ระบุ	21.02

4) ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดต้องการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรน้อยกว่า 300,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.34 จำแนกเป็นภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 23.39 ภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 16.95 รองลงมา ค่าใช้จ่ายระหว่าง 300,000 –

400,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.20 จำแนกเป็นภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 17.63 ภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 14.58 และค่าใช้จ่ายระหว่าง 400,001 – 500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.64 จำแนกเป็นภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 7.12 ภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 11.53 ค่าใช้จ่ายระหว่าง 500,001 – 600,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.44 บาท จำแนกเป็นภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 2.71 ภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 3.73 และต้องการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรน้อยที่สุด คือ ค่าใช้จ่าย 600,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.37 จำแนกเป็นภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 1.36 ภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 1.02 ตามลำดับ (รายละเอียดในตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าร้อยละค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกจำแนกตามประเภทนักศึกษาภาคปกติ และภาคพิเศษ

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก	ร้อยละ (N=295)		
	ภาคปกติ	ภาคพิเศษ	รวม
น้อยกว่า 300,000 บาท	23.39	16.95	40.34
300,000 - 400,000 บาท	17.63	14.58	32.20
400,001 - 500,000 บาท	7.12	11.53	18.64
500,001 - 600,000 บาท	2.71	3.73	6.44
600,000 บาทขึ้นไป	1.36	1.02	2.37

4.1.3 ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านตนเอง 2) ด้านอาจารย์ 3) ด้านหลักสูตร 4) ด้านสถาบัน 5) ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม 6) ด้านค่าใช้จ่าย พบว่า อยู่ในระดับมากในทุก ๆ ด้าน โดย 3 ปัจจัยแรกที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกมากที่สุด คือ 1) ปัจจัยด้านอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 4.44) 2) ปัจจัยด้านตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.27) 3) ปัจจัยด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.26) ทั้งนี้ เมื่อทำการพิจารณาในรายข้อจะเห็นได้ว่า ปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ จะมีปัจจัยรายด้านย่อย ๆ อยู่ 4 ปัจจัยย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง คือ 1) ทำตามความคาดหวังของครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.66) 2) ได้รับความแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 3.56) 3) ได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ (ค่าเฉลี่ย 3.43) และ 4) อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ย 3.37) (รายละเอียดในตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยด้านการศึกษามีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อใน
ระดับปริญญาเอกรายด้าน และรายชื่อ

ปัจจัยด้านการศึกษามีผลการตัดสินใจศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับ	ลำดับ
ด้านตนเอง	4.27	0.77	มาก	2
- เล็งเห็นคุณค่าความสำคัญของการศึกษา	4.40	0.63	มาก	
- ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ	4.49	0.67	มาก	
- ต้องการพัฒนาตนเองให้สามารถเป็นผู้บริหารได้	4.26	0.80	มาก	
- ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	4.55	0.63	มาก	
- ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น	4.37	0.77	มาก	
- ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม	4.40	0.64	มาก	
- ต้องการพัฒนาตนเองสู่เป้าหมายในชีวิตเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.21	0.77	มาก	
- ต้องการมีความรู้และทักษะในการวิจัย	4.08	0.86	มาก	
- ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.64	1.22	มาก	
- ต้องการนำความรู้ใหม่ ๆ ไปพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานของตนเอง	4.25	0.75	มาก	
ด้านอาจารย์	4.44	0.65	มาก	1
- อาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา	4.48	0.62	มาก	
- อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการสูง	4.31	0.75	มาก	
- อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.56	0.57	มาก	
- งานวิจัยของอาจารย์มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป	4.41	0.66	มาก	
ด้านหลักสูตร	4.26	0.72	มาก	3
- หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง	4.35	0.68	มาก	
- หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.12	0.75	มาก	
- หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง	4.41	0.66	มาก	
- หลักสูตรมีความทันสมัย ผสมผสานวิชาการใหม่ๆ	4.41	0.63	มาก	
- รายวิชาเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลาย	4.19	0.71	มาก	
- หลักสูตรและสาขาวิชาตรงกับสาขาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท	4.09	0.87	มาก	
ด้านสถาบัน	4.20	0.81	มาก	4
- เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ	4.24	0.85	มาก	
- เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ	4.55	0.60	มาก	
- มีแหล่งค้นคว้าทางวิชาการที่ทันสมัย	4.45	0.66	มาก	
- มีความพร้อมด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สถานที่ และที่จอดรถ	4.37	0.73	มาก	
- เป็นสถาบันที่มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมดี และมีความปลอดภัย	4.45	0.63	มาก	
- การเดินทางไป-มาสะดวก	4.14	0.90	มาก	
- ที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย	3.74	1.20	มาก	
- มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร	3.84	0.89	มาก	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการศึกษามีผลการตัดสินใจศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับ	ลำดับ
- ศิษย์เก่าของคณะฯเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก และยอมรับโดยทั่วไป	4.01	0.86	มาก	
ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม	3.73	0.91	มาก	6
- ทำตามความคาดหวังของครอบครัว	3.66	0.99	ปานกลาง	
- บุคคลแวดล้อม เช่น พ่อ แม่ ญาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อ	3.77	0.96	มาก	
- การเรียนในระดับที่สูงขึ้นทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม	3.89	0.85	มาก	
- การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมได้มาก	3.95	0.82	มาก	
- การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ บุคคลอื่น และเป็นการสร้างเครือข่าย	4.21	0.75	มาก	
- ได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย	3.56	0.87	ปานกลาง	
- ได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือรุ่นพี่	3.43	0.96	ปานกลาง	
- อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.37	1.05	ปานกลาง	
ด้านค่าใช้จ่าย	3.99	0.88	มาก	5
- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม ไม่สูงจนเกินไป	4.01	0.86	มาก	
- มีทุนการศึกษาเพื่อรองรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	4.00	0.88	มาก	
- มีทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์	4.00	0.92	มาก	
- ค่าครองชีพในชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่มีความเหมาะสม	3.95	0.85	มาก	

4.1.4 ผลการทดสอบค่าสถิติเพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.1.4.1 ผลการทดสอบค่าสถิติระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับความต้องการศึกษาต่อในระดับ

ปริญญาเอก

1) เพศ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในภาพรวมเพศหญิงมีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มากที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ 64.40 ซึ่งมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 35.60 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.44 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เพศ	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	ชาย	35.60			
หญิง	64.40	58.40	59.30		

2) อายุ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ 3 ลำดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คือ

ลำดับที่ 1 อายุระหว่าง 25-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.00

ลำดับที่ 2 อายุไม่เกิน 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.30

ลำดับที่ 3 อายุระหว่าง 25-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.10

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.89 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อายุ	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	อายุไม่เกิน 24 ปี	33.30			
อายุระหว่าง 25 – 30 ปี	44.40	48.80	48.10		
อายุระหว่าง 31 – 35 ปี	11.10	10.80	10.80		
อายุระหว่าง 36 – 40 ปี	4.40	7.20	6.80		
อายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป	6.70	4.80	5.10		

3) คณะที่กำลังศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คณะที่กำลังศึกษา 3 ลำดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คือ

ลำดับที่ 1 คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.80

ลำดับที่ 2 คณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 22.20

ลำดับที่ 3 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.60

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่ามีค่า p-value เท่ากับ 0.06 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า **คณะที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโทไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05** (รายละเอียดในตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่กำลังศึกษากับความต้องการการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

คณะที่กำลังศึกษา	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	รัฐประศาสนศาสตร์	17.80	8.80	10.20	23.15
บริหารธุรกิจ	0.00	8.40	7.10		
พัฒนาการเศรษฐกิจ	15.60	21.20	20.30		
สถิติประยุกต์	0.00	11.20	9.50		
ภาษาและการสื่อสาร	6.70	8.80	7.80		
การบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	8.90	7.20	7.50		
พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม	8.90	10.40	10.20		
ท่องเที่ยว	11.10	8.00	8.50		
นิเทศศาสตร์	8.90	10.00	9.80		
นิติศาสตร์	22.20	6.80	9.20		

4) ประเภทนักศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาภาคปกติ มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มากที่สุดคือ คิดเป็น ร้อยละ 60.00 ซึ่งมากกว่านักศึกษาภาคพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 40.00 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.25 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า **ประเภทนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05** (รายละเอียดในตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทนักศึกษากับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ประเภทนักศึกษา	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	ภาคปกติ	60.00			
ภาคพิเศษ	40.00	49.20	47.80		

5) นักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนการศึกษา มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มากที่สุดคือ คิดเป็น ร้อยละ 73.30 ซึ่งมากกว่านักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 26.70 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.15 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษากับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

นักศึกษาที่ได้รับ ทุนการศึกษา	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	ได้รับทุนการศึกษา	26.70			
ไม่ได้รับทุนการศึกษา	73.30	82.40	81.00		

6) หลักสูตรกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักสูตร 3 ลำดับแรกที่กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คือ

ลำดับที่ 1 หลักสูตรนิติศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 22.20

ลำดับที่ 2 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ คิดเป็นร้อย

ละ 17.80

ลำดับที่ 3 หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (นานาชาติ) คณะบริหารธุรกิจ และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คณะการจัดการการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 11.10 ในสัดส่วนที่เท่ากัน

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.003 น้อยกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หลักสูตร	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา (นานาชาติ)	2.20	2.40	2.40		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (นานาชาติ)	11.10	14.40	13.90		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (นานาชาติ)	4.40	5.20	5.10		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ (นานาชาติ)	2.20	2.40	2.40		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ (นานาชาติ)	0.00	1.20	1.00		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพัฒนาสังคม	6.70	6.80	6.80		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร (นานาชาติ)	6.70	3.60	4.10		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ (นานาชาติ)	4.40	8.00	7.50		
หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต	22.20	6.00	8.50		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ	11.10	5.60	6.40		
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์และนวัตกรรมการ	4.40	6.80	6.40		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

หลักสูตร	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการสิ่งแวดล้อม	6.70	4.80	5.10		
หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ จัดการ	0.00	0.80	0.70		
ไม่ระบุ	0.00	24.80	21.00		

4.1.4.2 ผลการทดสอบค่าสถิติระหว่างปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการ ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

1) ปัจจัยด้านตัวเอง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกมีปัจจัยด้านตัวเองอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 86.70 และอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.30 ต่างมีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.50 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านตัวเองไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านตัวเองกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก
ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้านตัวเอง	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
ปานกลาง	13.30	10.00	10.50	0.73	0.50
มาก	86.70	90.00	89.50		

2) ปัจจัยด้านอาจารย์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกมีปัจจัยด้านอาจารย์อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.72 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ไม่มีความสัมพันธ์กับความ ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาจารย์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้านอาจารย์	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	ปานกลาง	0.00			
มาก	100.00	93.20	94.20		

3) ปัจจัยด้านหลักสูตร

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกมีปัจจัยด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 88.90 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.10 ต่างมีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.47 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรไม่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านหลักสูตรกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้านหลักสูตร	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อหรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	ปานกลาง	11.10			
มาก	88.90	84.80	85.40		

4) ปัจจัยด้านสถาบัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกมีปัจจัยด้านสถาบันที่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 91.10 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.90 ต่างมีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.06 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านสถาบันไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถาบันกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้านสถาบัน	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อหรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	ปานกลาง	8.90			
มาก	91.10	79.60	81.40		

5) ปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกมีปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.90 ต่างมีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.04 น้อยกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า **ปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05** (รายละเอียดในตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อมกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้านความคาดหวังทางสังคม และปัจจัยแวดล้อม	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ χ^2	p-value
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น			
	น้อย	0.00			
ปานกลาง	28.90	45.60	43.10		
มาก	71.00	52.00	54.90		

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยย่อยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม ซึ่งพบผลการศึกษาดังนี้

5.1) ความคาดหวังของครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับความคาดหวังของครอบครัวอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 68.90 รองลงมาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.20 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.90 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.36 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า **ปัจจัยย่อยด้านความคาดหวังของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05** (รายละเอียดในตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของครอบครัวกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ความคาดหวังของครอบครัว	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ χ^2	p-value
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น			
	น้อย	8.90			
ปานกลาง	22.20	30.80	29.50		
มาก	68.90	57.60	59.30		

5.2) บุคคลแวดล้อม เช่น พ่อ แม่ ญาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับความคาดหวังทางสังคมจากบุคคลแวดล้อมและสนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 68.90 รองลงมาระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.70 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.40 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.45 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า **ปัจจัยย่อยด้านความคาดหวังทางสังคมจากบุคคลแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05** (รายละเอียดในตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแวดล้อมสนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บุคคลแวดล้อมสนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อ	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อหรือศึกษาต่อที่อื่น		X ²	p-value
น้อย	4.40	9.20	8.50	1.56	0.45
ปานกลาง	26.70	30.00	29.50		
มาก	68.90	68.80	62.00		

5.3) การเป็นที่ยอมรับของสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับความคาดหวังทางสังคมจากการเป็นที่ยอมรับของสังคม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.80 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.20 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.32 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า **ปัจจัยย่อยด้านความคาดหวังทางสังคมจากการเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05** (รายละเอียดในตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

การเป็นที่ยอมรับ ของสังคม	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
ปานกลาง	17.80	24.80	23.70		
มาก	80.00	69.60	71.20		

5.4) โอกาสในการร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมมากขึ้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับความคาดหวังทางสังคมจากการมีโอกาสในการร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 75.60 รองลงมาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.40 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.40 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยย่อยด้านความคาดหวังทางสังคมจากการมีโอกาสในการร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมมากขึ้นต่อความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

โอกาสในการร่วมกิจกรรม เพื่อสังคมมากขึ้น	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
ปานกลาง	24.40	28.80	28.10		
มาก	75.60	68.40	69.50		

5.5) การสร้างเครือข่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับการสร้างเครือข่าย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 86.70 รองลงมาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.30 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.66

มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยย่อยด้านปัจจัยแวดล้อมจากการสร้างเครือข่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างเครือข่ายต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

การสร้างเครือข่าย	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	น้อย	0.00	1.60		
ปานกลาง	13.30	14.80	14.60		
มาก	86.70	83.60	84.10		

5.6) การได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับการได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 60.000 รองลงมาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.60 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.40 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.43 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยย่อยด้านปัจจัยแวดล้อมจากการได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัยต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

การได้รับคำแนะนำจาก ศูนย์บริการแนะแนวของ มหาวิทยาลัย	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	น้อย	4.40	9.20		
ปานกลาง	35.60	39.20	38.60		
มาก	60.00	51.60	52.90		

5.7) การถูกชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับการถูกชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 62.20 รองลงมาระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.10 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.70 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.56 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยย่อยด้านปัจจัยแวดล้อมจากการถูกชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการถูกชักชวนจากเพื่อนหรือรุ่นพี่กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

การถูกชักชวน จากเพื่อนหรือรุ่นพี่	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อ หรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	รวม				
น้อย	6.70	16.00	14.60	5.76	0.56
ปานกลาง	31.10	40.00	38.60		
มาก	62.20	44.00	46.80		

5.8) อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีระดับของการให้คำแนะนำของอาจารย์ในการศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.30 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.70 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.04 น้อยกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยย่อยด้านอาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อหรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	น้อย	6.70			
ปานกลาง	33.30	34.40	34.20		
มาก	60.00	44.40	46.80		

6) ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโทที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก มีปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 73.30 รองลงมาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.40 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.20 มีความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ 0.91 มากกว่า 0.05 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (รายละเอียดในตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายกับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ด้านค่าใช้จ่าย	ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ร้อยละ)		รวม (n=295)	ค่าสถิติ	
	ศึกษาต่อ	ไม่ศึกษาต่อหรือศึกษาต่อที่อื่น		χ^2	p-value
	น้อย	2.20			
ปานกลาง	24.40	26.80	26.40		
มาก	73.30	70.40	70.80		

4.2 ผลการศึกษาระดับปริญญาเอก

4.2.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาเอก

4.2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาเอก จำนวน 69 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1) เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และรองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.33

2) อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.78 รองลงมาอายุไม่เกิน 30 ปี และอายุ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.09 ในสัดส่วนที่เท่ากัน และอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไปเป็นกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.04

3) ระดับรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีรายได้ระหว่าง 40,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.48 รองลงมารายได้ตั้งแต่ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 31.88 รายได้ไม่เกิน 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.49 รายได้อยู่ที่ 30,001 – 40,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.14 ตามลำดับ (รายละเอียดในตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าร้อยละข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาเอก

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป		ร้อยละ (n=69)
เพศ		
ชาย		33.33
หญิง		66.67
อายุ		
อายุไม่เกิน 30 ปี		26.09
อายุระหว่าง 31 - 35 ปี		34.78
อายุระหว่าง 36 - 40 ปี		26.09
อายุตั้งแต่ 41 ปี ขึ้นไป		13.04
ระดับรายได้เฉลี่ยครัวเรือนต่อเดือน		
ไม่เกิน 30,000 บาท		14.49
30,001 - 40,000 บาท		10.14
40,001 - 50,000 บาท		43.48
ตั้งแต่ 50,001 บาท		31.88

4.2.1.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษาในปัจจุบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษาในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาเอก จำนวน 69 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1) คณะที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดศึกษาอยู่ที่คณะการจัดการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 20.29 รองลงมาศึกษาอยู่คณะนิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.04 สำหรับคณะรัฐประศาสนศาสตร์และคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ อยู่ในสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.59 คณะที่มีกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด คือ คณะสถิติประยุกต์และคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.35

นอกจากนี้ มีคณะที่ไม่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะบริหารธุรกิจ และคณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ

2) ปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 86.96 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 8.70 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ศึกษาอยู่ปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 1.45

3) การได้รับทุนการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 73.91 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 26.09 (รายละเอียดในตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษาในปัจจุบัน

ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษาในปัจจุบัน	ร้อยละ (n=69)
หลักสูตรที่กำลังศึกษาปัจจุบัน	
<i>คณะรัฐประศาสนศาสตร์</i>	
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต	11.59
<i>คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ</i>	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (นานาชาติ)	11.59
<i>คณะสถิติประยุกต์</i>	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ (นานาชาติ)	1.45
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ (นานาชาติ)	2.90
<i>คณะพัฒนาลังคมและสิ่งแวดล้อม</i>	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพัฒนาลังคม	13.04
<i>คณะภาษาและการสื่อสาร</i>	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร (นานาชาติ)	7.25
<i>คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</i>	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ (นานาชาติ)	4.35
<i>คณะนิติศาสตร์</i>	
หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต	17.39
<i>คณะการจัดการการท่องเที่ยว</i>	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ	20.29
<i>คณะบริหารการพัฒนาลังคม</i>	
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม	10.14
ปีที่กำลังศึกษา	
ปีที่ 1	86.96
ปีที่ 2	8.70
ปีที่ 3	2.90
ปีที่ 4	1.45

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษาในปัจจุบัน	ร้อยละ (n=69)
ได้รับทุนการศึกษา	
ได้รับทุนการศึกษา	26.09
ไม่ได้รับทุนการศึกษา	73.91

4.2.1.3 เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 69 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคิดว่าเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 43.48 รองลงมาไม่ระบุเหตุผลที่จะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 23.19 มีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ และเคยเป็นศิษย์เก่าที่สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ในสัดส่วนเท่ากัน สำหรับเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อระดับน้อยที่สุด คือ มีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน เป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพ มีช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการทำงาน และใกล้บ้านและใกล้สถานที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 1.45 ในสัดส่วนที่เท่ากัน (รายละเอียดในตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าร้อยละเหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เหตุผลที่เลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ *	ร้อยละ (n=69)
- เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง	43.48
- มีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน	1.45
- มีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ	5.80
- มีหลักสูตรที่มีคุณภาพ	1.45
- มีความเข้มแข็งทางวิชาการ เชื่อมั่นในวิชาการ	4.35
- มีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ	7.25
- มีความสนใจในสาขาที่เปิดสอน	4.35
- มีทุนการศึกษา/ ได้รับทุนการศึกษา	4.35
- มีช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการทำงาน	1.45
- ใกล้บ้านและใกล้ที่ทำงาน	1.45
- เป็นศิษย์เก่า	7.25
- ไม่ระบุ	23.19

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.2.2 ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

4.2.2.1 ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 69 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดต้องการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรอยู่ที่ 500,001 – 600,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา อยู่ที่ 400,001 - 500,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.64 และต้องการค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด คือ น้อยกว่า 300,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.25 (รายละเอียดในตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าร้อยละค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการตัดสินใจ ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก	ร้อยละ (n=69)
น้อยกว่า 300,000 บาท	7.25
300,000 - 400,000 บาท	21.74
400,001 - 500,000 บาท	24.64
500,001 - 600,000 บาท	33.33
600,000 บาทขึ้นไป	13.04

4.2.2.2 ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาเอกมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมากในทุก ๆ ด้าน แต่เมื่อทำการพิจารณาถึงปัจจัยย่อย จะเห็นได้ว่ามีปัจจัยย่อยอยู่ 3 ด้านที่มีระดับปานกลาง ซึ่งประกอบไปด้วย

ปัจจัยด้านตนเอง มีปัจจัยย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 3.16)

ปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ มีปัจจัยย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 3.30) การได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ (ค่าเฉลี่ย 3.42) และ อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ย 3.32)

ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย มีปัจจัยย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ การมีทุนการศึกษาเพื่อรองรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ (ค่าเฉลี่ย 3.67) (รายละเอียดในตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อใน ระดับปริญญาเอกรายด้าน และรายชื่อ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับ	ลำดับ
ด้านตนเอง	4.44	0.74	มาก	2
- เล็งเห็นคุณค่าความสำคัญของการศึกษา	4.75	0.43	มาก	
- ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ	4.62	0.64	มาก	
- ต้องการพัฒนาตนเองให้สามารถเป็นผู้บริหารได้	4.00	1.02	มาก	
- ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	4.77	0.46	มาก	
- ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น	4.57	0.79	มาก	
- ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม	4.78	0.48	มาก	
- ต้องการพัฒนาตนเองสู่เป้าหมายในชีวิตเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.31	0.86	มาก	
- ต้องการมีความรู้และทักษะในการวิจัย	4.31	0.86	มาก	
- ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.60	1.26	ปานกลาง	
- ต้องการนำความรู้ใหม่ ๆ ไปพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานของตนเอง	4.46	0.79	มาก	
ด้านอาจารย์	4.65	0.55	มาก	1
- อาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา	4.66	0.54	มาก	
- อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการสูง	4.62	0.63	มาก	
- อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.68	0.50	มาก	
- งานวิจัยของอาจารย์มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป	4.63	0.52	มาก	
ด้านหลักสูตร	4.31	0.83	มาก	3
- หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง	4.48	0.85	มาก	
- หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.17	0.84	มาก	
- หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงานจริง	4.49	0.69	มาก	
- หลักสูตรมีความทันสมัย ผสมผสานวิชาการใหม่ๆ	4.46	0.64	มาก	
- รายวิชาเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลาย	4.26	0.71	มาก	
- หลักสูตรและสาขาวิชาตรงกับสาขาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท	3.97	1.22	มาก	
ด้านสถาบัน	4.26	0.82	มาก	4
- เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ	4.45	0.87	มาก	
- เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ	4.69	0.58	มาก	
- มีแหล่งค้นคว้าทางวิชาการที่ทันสมัย	4.51	0.71	มาก	
- มีความพร้อมด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สถานที่ และที่จอดรถ	4.38	0.74	มาก	
- เป็นสถาบันที่มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมดี และมีความปลอดภัย	4.51	0.62	มาก	
- การเดินทางไป-มาสะดวก	4.35	0.84	มาก	
- ที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย	3.80	1.34	มาก	
- มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร	3.68	0.87	มาก	

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับ	ลำดับ
- ศิษย์เก่าของคณะฯเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก และยอมรับโดยทั่วไป	3.97	0.81	มาก	
ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม	3.80	1.12	มาก	5
- ทำตามความคาดหวังของครอบครัว	3.83	1.19	มาก	
- บุคคลแวดล้อม เช่น พ่อ แม่ ญาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อ	4.12	1.11	มาก	
- การเรียนในระดับที่สูงขึ้นทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม	3.95	1.12	มาก	
- การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมได้มาก	4.09	0.89	มาก	
- การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ บุคคลอื่น และเป็นการสร้างเครือข่าย	4.33	0.70	มาก	
- ได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย	3.30	1.25	ปานกลาง	
- ได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือรุ่นพี่	3.42	1.32	ปานกลาง	
- อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ	3.32	1.36	ปานกลาง	
ด้านค่าใช้จ่าย	3.74	1.00	มาก	6
- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม ไม่สูงจนเกินไป	3.88	0.87	มาก	
- มีทุนการศึกษาเพื่อรองรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	3.67	1.13	ปานกลาง	
- มีทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์	3.72	1.03	มาก	
- ค่าครองชีพในชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่มีความเหมาะสม	3.70	0.96	มาก	

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์” โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโท 2) เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท 3) เพื่อสำรวจระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาเอก โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๒๕๕ คนและนักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน ๖๙ คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๒๔ คน และใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาโดยรวมสามารถสรุปได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ระดับปริญญาโท

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาโท พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.32) มีอายุระหว่าง 25-30 ปี (ร้อยละ 48.18) ระดับรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน มีรายได้ระหว่าง 40,001-50,000 บาท (ร้อยละ 27.80) ขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาอยู่ มากที่สุดอยู่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ (ร้อยละ 20.65) ปีที่กำลังศึกษาอยู่ อยู่ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 82.71) เป็นนักศึกษาภาคปกติ (ร้อยละ 52.20) ส่วนใหญ่ไม่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน (ร้อยละ 81.02)

ระดับปริญญาเอก

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาเอก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 66.67) มีอายุระหว่าง 31-35 ปี (ร้อยละ 34.78) ระดับรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน มีรายได้ระหว่าง 40,001-50,000 บาท (ร้อยละ 43.48) ขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาเอกกำลังศึกษาอยู่ มากที่สุดอยู่คณะการจัดการการท่องเที่ยว (ร้อยละ 20.29) ปีที่กำลังศึกษาอยู่ อยู่ชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 86.96) ส่วนใหญ่ไม่ได้รับทุนการศึกษาจากสถาบัน (ร้อยละ 73.91)

5.2 ผลการสำรวจเหตุผลและค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ระดับปริญญาโท

ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่ระบุเหตุผล (ร้อยละ 40.00) เหตุผลรองลงมาได้แก่ ต้องการพัฒนาความรู้ (ร้อยละ 37.78) และเป็นสถาบันที่มีคุณภาพ (ร้อยละ 8.89) สำหรับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร นักศึกษาระดับปริญญาโทส่วนใหญ่ เห็นว่า ควรมีค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรน้อยกว่า 300,000 บาท (ร้อยละ 40.34)

ระดับปริญญาเอก

ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด เห็นว่าเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง (ร้อยละ 43.48) สำหรับค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอกส่วนใหญ่ เห็นว่า ควรมีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 500,001- 600,000 บาท (ร้อยละ 33.33)

5.3 ผลการสำรวจภาพรวมของปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ระดับปริญญาโท

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปปัจจัยแต่ละด้าน เรียงลำดับ ได้ดังนี้ ด้านอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 4.44) ด้านตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.27) ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.26) ด้านสถาบัน (ค่าเฉลี่ย 4.20) ด้านค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.99) และด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.73)

ระดับปริญญาเอก

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกของนักศึกษาระดับปริญญาเอก อยู่ในระดับมากในทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถสรุปปัจจัยแต่ละด้าน เรียงลำดับ ได้ดังนี้ ด้านอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 4.65) ด้านตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.44) ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.31) ด้านสถาบัน (ค่าเฉลี่ย 4.26) ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.80) และด้านค่าใช้จ่าย (ค่าเฉลี่ย 3.74)

5.4 ผลการสำรวจสมมติฐานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามที่เกี่ยวข้องกับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test) สรุปได้ว่า มีตัวแปรอยู่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คือ 1) หลักสูตรมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก และ 2) ปัจจัยด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่พบว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่า ปัจจัยด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก กรณีศึกษานักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มี 3 ปัจจัย โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่า มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งผลการศึกษาเหมือนกันทั้งปริญญาโทและปริญญาเอก ระดับปริญญาโท ได้แก่ ด้านอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 4.44) ด้านตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.27) ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.26) และระดับปริญญาเอก ได้แก่ ด้านอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย 4.65) ด้านตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.44) ด้านหลักสูตร (ค่าเฉลี่ย 4.31) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีอยู่ 4 ปัจจัยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง คือ ทำตามความคาดหวังของครอบครัว (ค่าเฉลี่ย 3.66) ได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของสถาบัน (ค่าเฉลี่ย 3.56) ได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือรุ่นพี่ (ค่าเฉลี่ย 3.43) และอาจารย์แนะนำให้ศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ย 3.37)

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง มีดังนี้

1) ควรเน้นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของอาจารย์ ความรู้/ความสามารถ/ตำแหน่งทางวิชาการ/ผลงานวิชาการ ในรูปแบบการให้บริการทางวิชาการไปยังเครือข่ายมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น มีการประสานงานกับมหาวิทยาลัยที่เป็นเครือข่าย เพื่อจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเชิงวิชาการ ในรูปแบบการสอนหรือการอบรมให้กับอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเครือข่าย เพื่อเป็นการสร้างต้นแบบแรงจูงใจให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีในการเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก หรือเน้นการบริการวิชาการไปยังหน่วยงานต่าง ๆ

ทั้งภาครัฐ วิสาหกิจ หน่วยงาน CSR และหน่วยงานเอกชน เป็นต้น ในการอบรมให้ความรู้แก่บุคคลผู้สนใจทั่วไป เป็นการสร้างต้นแบบแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการของบุตรหลานที่สนใจศึกษาต่อ และผู้ต้องการศึกษาต่อนอกเวลาราชการ

2) ควรมีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่มีต่อการได้งานทำ โดยมีการสำรวจผู้ใช้บัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ นักวิชาการด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีการสัมมนาแสดงความคิดเห็นด้านหลักสูตร มีการวิพากษ์หลักสูตรร่วมกัน ระหว่างนักวิชาการ อาจารย์ศิษย์เก่าและนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ปรับโครงสร้าง รายวิชา ให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของสังคมในสถานการณ์ปัจจุบัน

3) ควรกำหนดเอกลักษณ์ จุดเด่น ของหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เพื่อนำมากำหนดเป็นสาระสำคัญในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาบนพื้นฐานของหลักสูตร มีการกำหนดวิสัยทัศน์ แผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ

4) สถาบันจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้ในการผลิตมหาบัณฑิต เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตทั้งอุตสาหกรรมและการบริการ การพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

5) ควรมีการแนะนำวงกลุ่มนักศึกษาที่กำลังจะจบปริญญาตรี โดยการนำจุดเด่นในเรื่องอาจารย์ที่มีประสบการณ์และมีความรู้ในคุณวุฒิมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น

6) ควรมีจัดระบบการจัดการด้านการประชาสัมพันธ์โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ทั้ง Social Media โทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และการออก Road Show ตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เน้นการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ให้มากขึ้น

7) ควรเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ เกี่ยวกับการสนับสนุนในเรื่องทุนการศึกษาต่อ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และอาจจะส่งผลถึงการสร้างเสริมงานวิชาการที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์และนักศึกษา ซึ่งจะเกิดผลดีต่อสังคมโดยภาพรวม

8) ควรมีการสร้างเครือข่ายมหาบัณฑิต/ดุขภูมบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมที่มีการพบปะกันระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันให้มากขึ้น และประชาสัมพันธ์ข้อมูลศิษย์เก่าที่ทำชื่อเสียงให้สถาบันผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างกว้างขวาง

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พรหมณ์พิทักษ์. 2542. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- กิตติพงษ์ ผาบุตร. 2552. การรับรู้ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- กิตติภณ กิตยานุรักษ์. 2554. รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐศาสตร์ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- โกวิท กังสนันท์. 2529. กระบวนการตัดสินใจด้านการบริหาร: กรอบความคิดทั่วไป. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ใจชนก ภาคอืด. 2556. ปัจจัยด้านการพัฒนาคุณภาพของสถาบันที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิตรอารี เนตรหิน. 2513. การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้น มศ.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคศึกษา 1 ปีการศึกษา 2513. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี.
- ณัชชา หมั่นชัยกุล. 2546. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนคณะพัฒนาสังคมของนักศึกษาโครงการพิเศษ จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทองคุณ หงส์พันธุ์. 2542. สอนดีต้องมีหลัก: บัญญัติ 20 ประการของงานสอน. กรุงเทพฯ: แสงสว่าง.
- ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์. 2539. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้น ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ธารินี พัชรเจริญพงศ์. 2554. ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาหลักสูตร นานาชาติ ของนักศึกษาชาวต่างชาติในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. การ คำนคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ดำรง บัวศรี. 2542. ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธีการพิมพ์.
- บุญเชิด ชื่นฤดี. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงาน กรณีศึกษาบริษัท ทูรคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) .วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประดิษฐ์พงศ์ โตธรรมเจริญ. 2555. ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจระหว่าง มหาวิทยาลัยรัฐบาลกับมหาวิทยาลัยเอกชน. การคั่นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี.
- ประจวบ อินอ้อด. 2532. การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปิยรัตน์ รื่นภาพพจน์. 2538. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม. ภาคนิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกริก.
- พงษ์เทพ วรกิจโกคาทร. 2537. “ภาพพจน์กับการประชาสัมพันธ์” ในภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง การ ประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พนิดา อัคคะ. 2545. การศึกษาเปรียบเทียบระดับคุณภาพสภาพแวดล้อมทางการศึกษาตามทัศนะของ นักศึกษา: กรณีศึกษาวิทยาอาชีวศึกษาเลย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. สถาบันราชภัฏเลย.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. 2537. ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช. 2542. ราชกิจจานุเบกษา.
- มยุรี ศรีมงคล. 2541. ปัจจัยเกี่ยวกับการไม่ศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้าน แควมะกอก อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- มารยาท กลิ่นจันทร์. 2548. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัยศึกษาโรงเรียนวัดโพธิ์เกษตร.
จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- โยธิน ศันสนยุทธ. (2530). **มนุษย์สัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รังสรรค์ แสงสุขและคณะ. 2544. รายงานการวิจัยเรื่องเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของ
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลัดดา สุวรรณรัตน์. 2522. **แรงจูงใจในการศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของ
นักเรียนโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี และจุรี วาทิกทินกร. 2539. แผนงานแนะแนวทางในการศึกษา. ในเอกสารการสอนชุดวิชา
หลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วันวิสาข์ แก้วสมบุญ. 2556. **เหตุจูงใจในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา**. ค้นวันที่ 1 พฤษภาคม 2557
จาก <http://www2.tsu.ac.th/grad/report/files/06044949200949.doc>
- วิชัย ต้นศิริ. 2549. **อุดมการณ์ทางการศึกษา ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิฑูรย์ ต้นศิริมงคล. 2542. **AHP: กระบวนการตัดสินใจที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลก**. กรุงเทพฯ:
กราฟฟิค แอนด์ ปริ้นติ้ง เซ็นเตอร์.
- ศรารัตน์ ศิริพันธุ์. 2544. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้าน คอมพิวเตอร์
และเทคโนโลยีสารสนเทศ ของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพฯ . วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้า ธนบุรี.**
- ศศิธร แทนรินทร์. 2553. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ระดับ
ปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2553**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ชัยภูมิ.

- สงบ สິงสันจิตฺร. 2550. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียน
นักศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์
ธานี.
- สมทรัพย์ อภิชาตบุตร. 2541. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของ
นักเรียนโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมนึก ธาตุทอง. 2548. เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2517. การบริหาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2527. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย
ไทย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิตตพร ตระการกมล. 2548. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในสายสามัญกับสาย อาชีวะของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมตตาศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา สุบินประเสริฐ. 2550. ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี. คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสวง รัตนมงคลมาศ. 2537. องค์กร การนำ การตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อัครชิต ทีฆะทิพย์สกุล. 2530. การวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับ
ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ศรียังเล็ก. 2552. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ระดับปฐมวัยศึกษาที่ไข้องค์ความรู้ภูมิปัญญา
ท้องถิ่น โรงเรียนคลองลาดช้าง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

อุเทน ปัญโญ. 2542. การเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ปริญญานิพนธ์. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุมาพร เพิ่มพูน. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาทุนกีฬา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. ค้นวันที่ 1 พฤษภาคม 2557 จาก
http://grad.kbu.ac.th/pdf/saranipon_data/detail/mpa48_1/p23.pdf

เอกพล หนูศรีและคณะ. 2538. การศึกษาความต้องการและจุดเน้นของหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตและหลักสูตรปริญญาโทสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

Gelatt, Pael. 1989. Educational Opportunity, Measured Intelligence and Social
Background, Education Economy and Society. 5th ed. New York: The Free Press
of Clencoe, Inc.

Harrison, F.E. 1981. The Managerial Decision-making Process. Boston: Houghton Mifflin.

Patterson., J. 1980. Teaching Personalized Decision Making. Santa Clars Country K-12
Career Education Consortium.

Reeder, W. W. 1971. Level of Abstract and Generally and Their Uses. (Mineographed).

ภาคผนวก

แบบสอบถามการวิจัย

จุดมุ่งหมายสำคัญของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการรับนักศึกษาและการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำชี้แจง แบบสอบถามมี ๓ ส่วน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ ๒ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ

๑) ชาย

๒) หญิง

๒. อายุ ปี

๓. ประเภทของนักศึกษา

๑) ภาคปกติ

๒) ภาคพิเศษ

๔. ปีที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท

ปีที่ ๑

ปีที่ ๒

ปีที่ ๓

ปีที่ ๔

ปีที่ ๕

๕. รายได้ของครอบครัวของท่านต่อเดือน

๑) ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๒) ๑๐,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ บาท

๓) ๒๐,๐๐๑ – ๓๐,๐๐๐ บาท

๔) ๓๐,๐๐๑ – ๔๐,๐๐๐ บาท

๕) ๔๐,๐๐๑ – ๕๐,๐๐๐ บาท

๕) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

๖. ขณะนี้ท่านเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะใด หลักสูตรใด

๗. ท่านเป็นนักศึกษาปริญญาโทกรณีทุนการศึกษาหรือไม่

๑) เป็น

๒) ไม่เป็น

๘. เมื่อท่านจบการศึกษาแล้ว ท่านต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์หรือไม่

๑) ศึกษาต่อ เพราะ.....

๒) อื่นๆ โปรดระบุ.....

เพราะ.....

๙. หากท่านต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ท่านจะศึกษาต่อหลักสูตรใด

๑) คณะรัฐประศาสนศาสตร์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ดุสิต

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา (นานาชาติ)

๒) คณะบริหารธุรกิจ

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ (นานาชาติ)

๓) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

หลักสูตรปรัชญาดุษฎี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (นานาชาติ)

๔) คณะสถิติประยุกต์	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ (นานาชาติ) ☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ (นานาชาติ)
๕) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพัฒนาสังคม
๖) คณะภาษาและการสื่อสาร	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร (นานาชาติ)
๗) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ (นานาชาติ)
๘) คณะนิติศาสตร์	☐ หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต
๙) คณะการจัดการการท่องเที่ยว	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ
๑๐) คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์และนวัตกรรม
๑๑) คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม
๑๒) วิทยาลัยนานาชาติ	☐ หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

๑๐. ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่ท่านคิดว่าเหมาะสม และมีผลต่อการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของท่าน

- ๑) น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท ๒) ๓๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท
 ๓) ๔๐๐,๐๐๑-๕๐๐,๐๐๐ บาท ๔) ๕๐๐,๐๐๑-๖๐๐,๐๐๐ บาท
 ๕) ๖๐๐,๐๐๐ ขึ้นไป

ส่วนที่ ๒ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงของท่าน

มากที่สุด	หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้ท่านต้องการสมัครเข้าศึกษาต่อ
มาก	หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญมากที่ทำให้ท่านต้องการสมัครเข้าศึกษาต่อ
ปานกลาง	หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญปานกลางที่ทำให้ท่านต้องการสมัครเข้าศึกษาต่อ
น้อย	หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญน้อยที่ทำให้ท่านต้องการสมัครเข้าศึกษาต่อ
น้อยที่สุด	หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญน้อยที่สุดที่ทำให้ท่านต้องการสมัครเข้าศึกษาต่อ

	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
ด้านตนเอง						
๑๑.	เล็งเห็นคุณค่าความสำคัญของการศึกษา					
๑๒.	ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ					
๑๓.	ต้องการพัฒนาตนเองให้สามารถเป็นผู้บริหารได้					

	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑๔.	ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น					
๑๕.	ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น					
๑๖.	ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม					
๑๗.	ต้องการพัฒนาตนเองสู่เป้าหมายในชีวิตเป็นที่ยอมรับของสังคม					
๑๘.	ต้องการมีความรู้และทักษะในการวิจัย					
๑๙.	ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
๒๐.	ต้องการนำความรู้ใหม่ ๆ ไปพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานของตนเอง					
ด้านอาจารย์						
๒๑.	อาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา					
๒๒.	อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการสูง					
๒๓.	อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้					
๒๔.	งานวิจัยของอาจารย์มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป					
ด้านหลักสูตร						
๒๕.	หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง					
๒๖.	หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
๒๗.	หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปใช้ได้ในการ ปฏิบัติงานจริง					
๒๘.	หลักสูตรมีความทันสมัย ผสมผสานวิชาการใหม่ๆ					
๒๙.	รายวิชาเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลาย					
๓๐.	หลักสูตรและสาขาวิชาตรงกับสาขาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท					
ด้านสถาบัน						
๓๑.	เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ					
๓๒.	เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ					
๓๓.	มีแหล่งค้นคว้าทางวิชาการที่ทันสมัย					
๓๔.	มีความพร้อมด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สถานที่ และที่จอดรถ					
๓๕.	เป็นสถาบันที่มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมดี และมีความปลอดภัย					
๓๖.	การเดินทางไป-มาสะดวก					
๓๗.	ที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย					
๓๘.	มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร					
๓๙.	ศิษย์เก่าของคณะฯเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงเป็นที่ รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป					
ความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม						
๔๐.	ทำตามความคาดหวังของครอบครัว					
๔๑.	บุคคลแวดล้อม เช่น พ่อ แม่ ญาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อ					

	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๔๒.	การเรียนในระดับที่สูงขึ้นทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม					
๔๓.	การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมได้มาก					
๔๔.	การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับบุคคลอื่น และเป็นการสร้างเครือข่าย					
๔๕.	ได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย					
๔๖.	ได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือรุ่นพี่					
๔๗.	อาจารย์ที่สอนแนะนำให้ศึกษาต่อ					
ด้านค่าใช้จ่าย						
๔๘.	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม ไม่สูงจนเกินไป					
๔๙.	มีทุนการศึกษาเพื่อรองรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์					
๕๐.	มีทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์					
๕๑.	ค่าครองชีพในชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่มีความเหมาะสม					

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

๑.๑ โครงสร้างหลักสูตร

.....

.....

.....

๑.๒ เนื้อหารายวิชา

.....

.....

.....

๑.๓ การวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

๒. ด้านการประชาสัมพันธ์

.....

.....

.....

๓. ด้านอื่น ๆ

.....

.....

แบบสอบถามการวิจัย

จุดมุ่งหมายสำคัญของแบบสอบถามนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ของนักศึกษาปริญญาเอก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการรับนักศึกษาและการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำชี้แจง แบบสอบถามมี ๓ ส่วน

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ ๒ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ

๑) ชาย

๒) หญิง

๒. อายุ ปี

๓. ขณะนี้ท่านกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก คณะใด หลักสูตรใด

๑) คณะรัฐประศาสนศาสตร์	☐ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต ☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา (นานาชาติ)
๒) คณะบริหารธุรกิจ	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (นานาชาติ)
๓) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (นานาชาติ)
๔) คณะสถิติประยุกต์	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ (นานาชาติ) ☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ (นานาชาติ)
๕) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารพัฒนาสังคม
๖) คณะภาษาและการสื่อสาร	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและการสื่อสาร (นานาชาติ)
๗) คณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ (นานาชาติ)
๘) คณะนิติศาสตร์	☐ หลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต
๙) คณะการจัดการการท่องเที่ยว	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

๑๐) คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ
๑๑) คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	☐ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม
๑๒) วิทยาลัยนานาชาติ	☐ หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

๔. ปีที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอก

- ปีที่ ๑ ปีที่ ๒ ปีที่ ๓ ปีที่ ๔ ปีที่ ๕

๕. รายได้ของครอบครัวของท่านต่อเดือน

- ๑) ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ๒) ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท
 ๓) ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท ๔) ๓๐,๐๐๑ - ๔๐,๐๐๐ บาท
 ๕) ๔๐,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท ๕) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

๖. ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่มีผลต่อการเลือกตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกของท่าน

- ๑) น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท ๒) ๓๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท
 ๓) ๔๐๐,๐๐๑-๕๐๐,๐๐๐ บาท ๔) ๕๐๐,๐๐๑-๖๐๐,๐๐๐ บาท
 ๕) ๖๐๐,๐๐๐ ขึ้นไป

๗. ท่านเป็นนักศึกษาปริญญาเอกกรณีทุนการศึกษาหรือไม่

- ๑) เป็น ๒) ไม่เป็น

๘. เพราะเหตุใด ท่านจึงเลือกศึกษาต่อที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เนื่องจาก.....

ส่วนที่ ๒ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงของท่าน

- มากที่สุด หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้ท่านสมัครเข้าศึกษาต่อ
 มาก หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญมากที่ทำให้ท่านสมัครเข้าศึกษาต่อ
 ปานกลาง หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญปานกลางที่ทำให้ท่านสมัครเข้าศึกษาต่อ
 น้อย หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญน้อยที่ทำให้ท่านสมัครเข้าศึกษาต่อ
 น้อยที่สุด หมายถึง เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญน้อยที่สุดที่ทำให้ท่านสมัครเข้าศึกษาต่อ

	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
ด้านตนเอง						
๙.	เล็งเห็นคุณค่าความสำคัญของการศึกษา					
๑๐.	ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ					
๑๑.	ต้องการพัฒนาตนเองให้สามารถเป็นผู้บริหารได้					

	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๑๒.	ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น					
๑๓.	ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น					
๑๔.	ต้องการได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม					
๑๕.	ต้องการพัฒนาตนเองสู่เป้าหมายในชีวิตเป็นที่ยอมรับของสังคม					
๑๖.	ต้องการมีความรู้และทักษะในการวิจัย					
๑๗.	ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
๑๘.	ต้องการนำความรู้ใหม่ ๆ ไปพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานของตนเอง					
ด้านอาจารย์						
๑๙.	อาจารย์มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษา					
๒๐.	อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการสูง					
๒๑.	อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้					
๒๒.	งานวิจัยของอาจารย์มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป					
ด้านหลักสูตร						
๒๓.	หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง					
๒๔.	หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน					
๒๕.	หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงานจริง					
๒๖.	หลักสูตรมีความทันสมัย ผสมผสานวิชาการใหม่ๆ					
๒๗.	รายวิชาเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลาย					
๒๘.	หลักสูตรและสาขาวิชาตรงกับสาขาที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท					
ด้านสถาบัน						
๒๙.	เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ					
๓๐.	เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงทางวิชาการ					
๓๑.	มีแหล่งค้นคว้าทางวิชาการที่ทันสมัย					
๓๒.	มีความพร้อมด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวก สถานที่ และที่จอดรถ					
๓๓.	เป็นสถาบันที่มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมดี และมีความปลอดภัย					
๓๔.	การเดินทางไป-มาสะดวก					
๓๕.	ที่ตั้งของสถาบันอยู่ใกล้กับที่พักอาศัย					
๓๖.	มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร					
๓๗.	ศิษย์เก่าของคณะฯเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและยอมรับโดยทั่วไป					
ความคาดหวังทางสังคมและปัจจัยแวดล้อม						
๓๘.	ทำตามความคาดหวังของครอบครัว					
๓๙.	บุคคลแวดล้อม เช่น พ่อ แม่ ญาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ศึกษาต่อ					

	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ ในระดับปริญญาเอก	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
๔๐.	การเรียนในระดับที่สูงขึ้นทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม					
๔๑.	การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมได้มาก					
๔๒.	การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ บุคคลอื่น และเป็นการสร้างเครือข่าย					
๔๓.	ได้รับคำแนะนำจากศูนย์บริการแนะแนวของมหาวิทยาลัย					
๔๔.	ได้รับการชักจูงจากเพื่อนหรือรุ่นพี่					
๔๕.	อาจารย์ที่สอนแนะนำให้ศึกษาต่อ					
ด้านค่าใช้จ่าย						
๔๖.	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเหมาะสม ไม่สูงจนเกินไป					
๔๗.	มีทุนการศึกษาเพื่อรองรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์					
๔๘.	มีทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์					
๔๙.	ค่าครองชีพในชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่มีความเหมาะสม					

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

๑.๑ โครงสร้างหลักสูตร

.....

.....

.....

๑.๒ เนื้อหารายวิชา

.....

.....

.....

๑.๓ การวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

๒. ด้านการประชาสัมพันธ์

.....

.....

.....

๓. ด้านอื่น ๆ

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล

นางสาวสิบพร คุปตารักษ์

ประวัติการศึกษา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสำหรับนักบริหาร)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
พ.ศ.2557

ประสบการณ์การทำงาน

พ.ศ.2554 – ปัจจุบัน ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาคำานาญการ
กลุ่มงานการศึกษา คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์